

ለምጽአቱ ተዘጋጅ

1ኛ እና 2ኛ ተሰሎንቄ

ዳግም ምጽአት የመወያያ ንድፈ-አሳብ

ሳይሆን፥ ልንኖርበት የሚገባ እውነት ነው!

ጽሑፍ፡ ዋረን ደብልዩ ዌርዝቢ

ትርጉም፡ በግርማዊ

እርማት፡ ዓቢይ ደምሴ

Copyright © 1995 by SIM, Addis Ababa, Ethiopia. Originally published in English under the title of BE READY. Copyright © 1979 by SP Publications, Inc., Wheaton, Illinois, U.S.A. All rights reserved.

መግቢያ

በ1ኛ እና 2ኛ ተሰሎንቄ ውስጥ የሚገኙ ሁለት ዓበይት አሳቦች ልቤን በሐሄት ይሞሉታል። እነርሱም፡ የኢየሱስ ክርስቶስ ዳግም ምጽአትና የአጥቢያ ቤተ ክርስቲያን አገልግሎት ናቸው።

በእነዚህ ሁለት መልእክቶች፡ ጳውሎስ ትንቢታዊውን መልእክት ከተግባራዊ ሕይወት ጋር ያወዳድረዋል። ጳውሎስ የኢየሱስ ክርስቶስን መመለስ የሚያንጸባርቀው መሠረታዊ ትምህርት (ዶክትሪን)፡ ከትምህርትነት ደረጃም ልቆ፡ የሕይወታችንና የአብያተ ክርስቲያናት አገልግሎታችን አንቀሳቃሽ ኃይል ስለመሆኑ አጥብቆ ያምናል።

ክርስቶስ በቶሎ ይመጣል። አንተም ለምጽአቱ ተዘጋጅ!

ዋረን ደብልዩ ዌርዝቢ።

ማውጫ

መግቢያ

1. የቤተ ክርስቲያን ልደት (1ኛ ተሰሎንቄ 1: 1)	1
2. ቤተ ክርስቲያን እንዴት ልትሆን ይገባል? (1ኛ ተሰሎንቄ 1: 1-10)	14
3. ሕፃኑን በእንክብካቤ እንዲያደግ መርዳት (1ኛ ተሰሎንቄ 2: 1-12)	25
4. አዲስ አማኞች በማደግ ላይ እያሉ የሚያጋጥማቸው ጫና (1ኛ ተሰሎንቄ 2: 13-20)	36
5. ጸንተህ ቁም! (1ኛ ተሰሎንቄ 3: 1-13)	47
6. አባትህን እንዴት ደስ ታስኘዋለህ? (1ኛ ተሰሎንቄ 4: 1-12) ...	59
7. የምጽአቱ መጽናኛ (1ኛ ተሰሎንቄ 4: 13-18)	70
8. አታንቀላፋ! (1ኛ ተሰሎንቄ 5: 1-11)	81
9. ምእመናን ሁሉ እንደ አንድ ቤተሰብ አባላት (1ኛ ተሰሎንቄ 5: 12-28)	93
10. ክፉዎች ዕረፍት የላቸውም (2ኛ ተሰሎንቄ 1: 1-12)	106
11. የእግዚአብሔር የጊዜ ሰሌዳ (2ኛ ተሰሎንቄ 2: 1-12)	119
12. እውነት ብቻ (2ኛ ተሰሎንቄ 2: 13-3: 5)	132
13. በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ያለው ሥርዓት (2ኛ ተሰሎንቄ 3: 6-18)	143

የሐዋርያት ሥራ 17: 1-15

«በአንፊጵልና በአጵሎንያም ካለፉ በኋላ ወደ ተሰሎንቄ መጡ፤ በዚያም የአይሁድ ምክራብ ነበረ። ጳውሎስም እንደ ልማዱ ወደ እነርሱ ገባ፤ ሦስት ሰንበትም ያህል ከእነርሱ ጋር ከመጻሕፍት እየጠቀሰ ይነጋገር ነበር ሲተረጉምም ክርስቶስ መከራ እንዲቀበልና ከሙታን እንዲነሣ ይገባው ዘንድ እያስረዳ፡- ይህ እኔ የምሰብክላችሁ ኢየሱስ እርሱ ክርስቶስ ነው ይል ነበር። ከእነርሱም አንዳንዶች ተረድተው፤ ከሚያመልኩም ከግሪክ ሰዎች ብዙ ከከበሩትም ሴቶች ጥቂቶች ያይደሉ፤ ከጳውሎስና ከሲላስ ጋር ተባበሩ። አይሁድ ግን ቀንተው ከሥራ ፈቶች ክፉ ሰዎችን አመጡ ሕዝብንም ሰብስበው ከተማውን አወኩ፤ ወደ ሕዝብም ያወጡአቸው ዘንድ ፈልገው ወደ ኢየሶን ቤት ቀረቡ ባላገኙአቸውም ጊዜ ኢየሶንንና ከወንድሞች አንዳንዶችን ወደ ከተማው አለቆች ጉትተው፡- ዓለምን ያወኩ እነዚህ ወደዚህ ደግሞ መጥተዋል፤ ኢየሶንም ተቀብሎአቸዋል እነዚህም ሁሉ፡- ኢየሱስ የሚሉት ሌላ ንጉሥ አለ እያሉ የቂሣርን ትእዛዝ ይቃወማሉ ብለው ጮኹ። ሕዝቡና የከተማውም አለቆች ይህን ነገር በሰሙ ጊዜ ታወኩ፤ ከኢየሶንና ከሌሎቹም ዋስ ተቀብለው ለቀቁአቸው።

«ወዲያውም ወንድሞች ጳውሎስንና ሲላስን በሌሊት ወደ ቤርያ ሰደዱአቸው፤ በደረሱም ጊዜ ወደ አይሁድ ምክራብ ገቡ እነዚህም በተሰሎንቄ ከሚኖሩት ይልቅ ልበ ሰፊዎች ነበሩና፤ ነገሩ እንደዚሁ ይሆንን? ብለው ዕለት ዕለት መጻሕፍትን እየመረመሩ ቃሉን በሙሉ ፈቃድ ተቀበሉ። ስለዚህም ከእነርሱ ብዙ፤ ከግሪኮችም የከበሩት ሴቶችና ወንዶች ጥቂት ያይደሉ፤ አመኑ። በተሰሎንቄ ያሉት አይሁድ ግን ጳውሎስ በቤርያ ደግሞ የእግዚአብሔርን ቃል እንደ ሰበከ ባወቁ ጊዜ፤ ወደዚያው ደግሞ መጡና ሕዝቡን አወኩ። በዚያን ጊዜም ወንድሞቹ ወዲያው ጳውሎስን እስከ ባሕር ድረስ ይሄድ ዘንድ ሰደዱት ሲላስና ጢሞቴዎስም በዚያው ቀሩ። ጳውሎስን የሸኙት ግን እስከ አቴና አደረሱት፤ እንደሚቻላቸውም በፍጥነት ወደ እርሱ ይመጡ ዘንድ ወደ ሲላስና ወደ ጢሞቴዎስ ትእዛዝ ተቀብለው ሄዱ።»

1ኛ ተሰሎንቄ 1:1

«ጳውሎስና ስልዋናስ ጢሞቴዎስም፥ በእግዚአብሔር አብ በጌታ በኢየሱስ ክርስቶስም ወደምትሆን ወደ ተሰሎንቄ ሰዎች ቤተ ክርስቲያን፤ ከእግዚአብሔር ከአባታችን ከጌታ ከኢየሱስ ክርስቶስም ጸጋ ሰላምም ለእናንተ ይሁን።»

የቤተ ክርስቲያን ልደት

አንድ አባት ልጁን ለማዘናናት በመሻት፤ በከተማዬቱ ውስጥ ወደሚገኘው ታላቅ ቤተ-መዘክር ወሰደው። ልጁ ግን ለሁለት ሰዓታት ያህል «አፍ ...» እያለ ከማጉረምረም በስተቀር አንዳችም የአድናቆት ቃል አልተነፈሰም። በመጨረሻም በጭንቀት ተውጦ፤ «አባባ፤ እስኪ እውነተኛ ነገሮች ወዳሉበት ስፍራ እንሂድ!» አለው።

አንዳንድ ሰዎችም መጽሐፍ ቅዱስን በሚያነቡበት ወቅት የዚህ ዓይነት ስሜት ያድርባቸዋል። የሳይንስ ምጥቀት ለገንነበት ለዛሬው ሕይወት ትርጉም የማይሰጡ ጥንታዊ ዕቃዎች በተሰባሰቡበት ሃይማኖታዊ ቤተ-መዘክር ውስጥ የተቀመጡ ይመስላቸዋል። ይሁንና በእጅጉ ተሳስተዋል። እስከ ዛሬ ከታተሙት መጻሕፍት፤ ከመጽሐፍ ቅዱስ በላይ ለሕይወታችን ትርጉም የሚሰጥና ከሕይወታችን ጋር የሚዛመድ አይገኝም። ይህንን ስንገነዘበው ደግሞ፤ ለዓመታት «እጅግ አነቃቂ ፕሮፌሰር» የሚል መጠሪያ የተሰጣቸው ዊልየም ሊዮን ፌልፕስ፤ «የኮሌጅ ትምህርት ያልታከለበት የመጽሐፍ ቅዱስ እውቀት፤ መጽሐፍ ቅዱስ ከሌለበት የኮሌጅ ትምህርት እንደሚበልጥ አምናለሁ» ማለታቸው የሚያስደንቀን አይሆንም።

በመቀጠልም እጅግ ቀደምት የሆኑትን ሁለቱን የጳውሎስ መልእክቶች፤ ማለትም 1ኛ እና 2ኛ ተሰሎንቄ ልናጠና ነው። (የገላትያ ሰዎች መልእክት ከእነዚህ በፊት ተጽፎአል ተብሎ ይገመታል)። እነዚህ ሁለት መልእክቶች የተጻፉት፤ ከክርስትና እምነታቸው ጋር ከማይስማማ ዓለም ጋር፤ የሕይወት ግብግብ ገጥመው ለነበሩ እውነተኛ ሰዎች ነበር። አንተና እኔም ከእነዚህ ሰዎች ጋር በቀላሉ ልንተባበር እንችላለን፤ ምክንያቱም በተመሳሳይ ዓለም ውስጥ ስለምንኖርና በርካታ ተመሳሳይ ችግሮችን ስለምንጋራ ነው። እነዚህ ሁለት ደብዳቤዎች የተጻፉበትን ዳራ (የኋላ ታሪክ)፤ የጊዜውን አስከፊነትና ያስገኙትን በረከት ከልብ ካጤንኸው ከዘመኑ የክርስትና ሕይወት ጋር የሚዛመዱ ተግባራዊ መልእክቶች መሆናቸውን በቀላሉ ትረዳለህ።

ዳራው (የኋላ ታሪክ)

ተሰሎንቄን መግብኘት ይቻላል፤ የጉዞ ወኪሎችም ተሰሎንቄ ይሏታል። (ሰሎንቃ ተብላም ትታወቅ ነበር።) ይህች ከተማ በዘመናዊቷ ግሪክ ውስጥ የምትገኝ፤ የኢንዱስትሪና የንግድ እንቅስቃሴ የሚጣጣፍበት ስትሆን፤ በሕዝብ ብዛትም ከአቴንስ ቀጥሎ ሁለተኛውን ማዕረግ ጨብጣለች። በአንደኛው የዓለም ጦርነት ወቅት፤ ለኅብረት መንግሥታቱ የጦር ሰፈር ሆና ያገለገለች ሲሆን፤ በሁለተኛው የዓለም ጦርነትም በጀርመን ወታደሮች በመወረሯ በውስጧ የሚገኙት ስልሳ ሺህ የሚሆኑ አይሁዶች ለስደትና ለጭፍጨፋ ተጋልጠዋል።

ተሰሎንቄ ጥንታዊት ከተማ ስትሆን፤ የመጀመሪያ ስያሜዋም «ተርማ» የሚል ነበር። ይህም በአቅራቢያዋ ከሚገኙ በርካታ የፍል ውኃ ምንጮች አንጻር የተሰጣት ስም ነበር። በ315 ዓ.ዓ. ደግሞ ተሰሎንቄ ተብላ ተሰየመች፤ ይህም ከታላቁ እስክንድር እህት የተወሰደ ስም ነበር። በ168 ዓ.ዓ. ሮም መቄዶንያን ስትወር፤ ከተማዬቱ የጠቅላይ ግዛቱ ርዕሰ-ከተማ ለመሆን በቃች። በጳውሎስ ዘመን ሁለት መቶ ሺህ ሰዎች የሚኖሩበት ሲሆን፤ አብዛኛዎቹ ግሪኮች ነበሩ፤ በርካታ ሮማውያንና አነስተኛ ቁጥር የነበራቸው ጠንካራ የአይሁድ ማኅበረሰቦችም ነበሩ። ዛሬ ሦስት መቶ ሺህ ሕዝብ የሚኖርበት ሲሆን፤ በአዲስ ኪዳን የሐዋርያት የአገልግሎት ዘመን ከነበሩትና እስካሁንም ካልጠፉት ጥቂት ከተሞች አንደኛዋ ነች።

ሐኪሙ ሉቃስ ጳውሎስ እንዴት ወደ ተሰሎንቄ እንደመጣና ቤተ ክርስቲያኗም እንዴት እንደተመሠረተች ገልጾአል (የሐዋ. 17፡1-15)። ጳውሎስ ወደ መቄዶንያ የሄደው፤ «ወደ መቄዶንያ ተሻገርና እርዳን» ይል የነበረውን የአንድ ሰው «ጥሪ» ተከትሎ ነበር (የሐዋ. 16፡9)። ጳውሎስ፤ ሲላስ፤ ሉቃስና ጢሞቴዎስ በመጀመሪያ ወደ ፊልጵስዩስ ደርሰው ሊድያንና ቤተሰቦችዋን ወደ ክርስቶስ መሩ፤ በዚያም ቤተ ክርስቲያን መሠረቱ። ጳውሎስና ሲላስ በውሸት ክስ ታሰሩ፤ ግርፋትም ደረሰባቸው። ዳሩ ግን እግዚአብሔር ነፃ አወጣቸውና የወኒ ቤቱን ጠባቂና ቤተሰቡን በክርስቶስ ወደሚገኝ እምነት መሩአቸው።

አዳዲሶቹን አማኞች ካበረታቱአቸው በኋላ፤ ጳውሎስና ንደኞቹ ፊልጵስዩስን ለቀው (ሉቃስ ለጥቂት ጊዜ ሊቆይ ቢችልም) ዒላማቸው ወደነበረችው ወደ ተሰሎንቄ ገሰገሱ። አንፊጶልንና አጶሎንያንን አልፈው ወደ ተሰሎንቄ ሄዱ (የሐዋ. 17፡1)። ይህንንም ያደረጉት በእነዚህ ከተሞች

ውስጥ ለነበሩት ሰዎች ስላልገደዳቸው ሳይሆን፤ የጳውሎስ ዕቅድ በታላላቅ ከተሞች ውስጥ ለማገልገል ሆኖ፤ አማኞች ደግሞ በአቅራቢያቸው የሚገኙትን ትናንሽ ከተሞች በተራቸው እንዲደርሱ በመፈለጉ ነው። ከፊልጵስዩስ እስከ ተሰሎንቄ የመቶ ስልሳ ኪሎ ሜትር ማይሎች ርቀት ነው።

የጳውሎስ ተልዕኮ ወንጌልን ወደ አሕዛብ ማድረስ ቢሆንም (የሐዋ. 9:15፤ ኤፌ. 3:1-12)፤ ሁልጊዜም አገልግሎቱን በአይሁዶች መካከል ይጀምር ነበር። የመጀመሪያ አጥቢያው ምክራብ ሲሆን፤ ይህም የብሉይ ኪዳን ሕግ የሚታወቅበትና የሚከበርበት ስፍራ ነበር። ቢያንስ ስደት እስከሚደርስበት ድረስ፤ በምክራብ ውስጥ የሚሰባሰቡ አይሁዶች በሚገባ ይሰሙት ነበር። በተጨማሪም፤ ሁልጊዜም «እግዚአብሔርን የሚፈሩ» አሕዛብ በምክራብ ውስጥ ስለሚገኙ፤ በእነርሱ አማካኝነት አረማዊ ለነበሩት አሕዛብ ምስክርነት ሊጀምር ይችላል ነበር። ከዚህም በተጨማሪ፤ ጳውሎስ ለአይሁዶች ይሰማው የነበረው ልዩ መጨነቅ (ሮሜ 9:1-3 እና 10:1)፤ እንደዚሁም «በመጀመሪያ ለአይሁዶች» የሚለው ታሪካዊ መመሪያ (ሮሜ 1:16) አንድ ላይ ተዳምሮ፤ እርሱና ተባባሪዎቹ የሚሰጡትን አገልግሎት በምክራብ ውስጥ እንዲጀምሩ አድርጓቸዋል።

ጳውሎስ በምክራብ ውስጥ ያካሂድ የነበረውን ይፋዊ አገልግሎት ለመግለጽ ሉቃስ የተጠቀመባቸውን ቃላት ማጥናት አስፈላጊ ነው (የሐዋ. 17:2-3)። «መነጋገር» ማለት «ጥያቄና መልስ እየተለዋወጡ መወያየት» ማለት ነው። ምናልባትም «ምልልስ» የሚለው ቃል ሊተካው ይችላል። «እያስረዳ» ማለት «እየገለጸ» ማለት ነው። ጳውሎስ ከብሉይ ኪዳን መጻሕፍት ውስጥ አንድ ክፍል ያነበና ከኢየሱስ ክርስቶስና ከወንጌሉ ጋር በማዛመድ ትርጉሙን ይገልጽ ነበር። «እየጠቀስ» የሚለው ደግሞ ጳውሎስ ቅዱሳን መጻሕፍትን ቅደም ተከተሉን በጠበቀ ሁኔታ፤ እንዴት እንደሚገጣጠሙ ለማሳየት የተጠቀመበትን ዘዴ የሚያመልክት ነው። እንደዚሁም፤ «መስበክ» ማለት «ማወጅ፤ ማስታወቅ» ማለት ነው። ጳውሎስ ቅዱሳን መጻሕፍትን ማስተማር ብቻ ሳይሆን፤ ክርስቶስን በማወጅ፤ አድማጮቹ በእምነት እንዲከተሉት ይገፋፋቸው ነበር።

እኛም ከጳውሎስ የወንጌል አቀራረብ በርካታ ቁም-ነገሮች ልንገባ ይገባል። የእግዚአብሔርን ቃል በመጠቀም፤ ስለ እግዚአብሔር ልጅ ያውጅ ነበር። ሕዝቡ ከነበረበት ተጨባጭ ሁኔታ በመነሣት፤ ወደ ወንጌሉ እውነት መራቸው። (ጳውሎስ ለአሕዛብ በሰበክ ጊዜ፤ ስለ ብሉይ ኪዳን

መጻሕፍት የሚያውቁት አልነበራቸውምና የእግዚአብሔርን የፍጥረት ታሪክ አቀረበላቸው። (የሐዋ. 14:8-18 እና 17 ከቁጥር 16 ጀምሮ ተመልከት።)

በምኩራብ ውስጥ ለሦስት ሰንበቶች ሲያገለግል፤ ጌታም በኃይል ይሠራ ጀመር። ጥቂት ከፍተኛ ማዕረግ ያላቸውን ሴቶች ጨምሮ፤ በርካታ ሰዎች በጌታ በኢየሱስ ክርስቶስ አምነው ዳኑ። ይሁንና የማያምኑ አይሁዶች አገልግሎቱን መቃወም በመጀመራቸው፤ ጳውሎስና አጋሮቹ ከተማዬቱን ለመልቀቅ ተገደዱ። ሰባ ኪሎ ሜትር ርቃ ወደምትገኘው ቤርያ ተጓዙና መልካም አገልግሎት ለመስጠት ቻሉ፤ ዳሩ ግን በተሰሎንቄ የነበሩ አይሁዶች ተከትለዋቸው መጡና አወኩአቸው። በዚህ ጊዜ ነበር ጳውሎስ ወደ አቴና፤ ከዚያም ወደ ቆሮንቶስ ያመራው።

ለመሆኑ ጳውሎስ በተሰሎንቄ ለምን ያህል ጊዜ አገለገለ? ደግሞስ «ሦስት ሰንበት» (የሐዋ. 17:2) የሚለው አገላለጽ የሚያመለክተው በጠቅላላው ሦስት ሳምንታት ብቻ ማገልገሉን ነው። ወይስ በምኩራብ ውስጥ ብቻ ለሦስት ሳምንታት ካገለገለ በኋላ በሌላ ስፍራ ማገልገል መቀጠሉን ነው? ጳውሎስ በፊልጵስዩስ ከምትገኘው ቤተ ክርስቲያን ሁለት ጊዜ ስጦታ እስኪላክለት ድረስ (ፊልጵ. 4:16)፤ በተሰሎንቄ እንደነበረ እናውቃለን። በተጨማሪም፤ ጳውሎስ ራሱን ለመርዳት ድንኳን የመሥራቱን ሙያ ያከናውን ነበር (1ኛ ተሰ. 2:9 እና 2ኛ ተሰ. 3:6-15)።

ጳውሎስ በተሰሎንቄ ውስጥ የቆየው ለሦስት ሳምንታት ብቻ ከሆነ፤ ለአዳዲስ ክርስቲያኖች ከፍተኛ መሠረታዊ የመጽሐፍ ቅዱስ ትምህርት አስጨብጧል ማለት ነው። እነዚህን ሁለት መልእክት ስናጠና፤ ጠቅላላው ዐቢይ የክርስትና እምነት ትምህርት ከሞላ ጉደል እንደተጠቀሰ እንረዳለን።

ጳውሎስ በተሰሎንቄ ውስጥ ለረዥም ጊዜ ባያገለግልም ቅሉ፤ ጠንካራ ቤተ ክርስቲያን ለመመሥረት የሚያበቃ ጽኑ መልእክት ትቶላቸው ነበር። ጳውሎስ ወደ አቴናስ በሚሄድበት ጊዜ፤ ጢሞቴዎስና ሲላስ በዚያ ቀርተው አዲሲቱን ቤተ ክርስቲያን እንዲረዱና ከዚያ በኋላ እንዲደርሱበት ነገራቸው። ዳግም በተገናኙ ጊዜም፤ ክርስቲያኖቹን እንዲያጽናናና ለእነርሱ ያለውን ፍቅርና ሽክም እንዲያረጋግጥላቸው፤ ጳውሎስ ጢሞቴዎስን መልሶ ወደ ተሰሎንቄ ላከው (ጳውሎስ ሁለት ጊዜ ወደዚያ ለመመለስ ሞክሮ ሳይሳካለት ቀርቷል - 1ኛ ተሰ. 2:17-18)። ጢሞቴዎስ ከጳውሎስ ጋር በቆሮንቶስ ከተማ ዳግም በተገናኘና ስለአዲሲቱ ቤተ ክርስቲያን ዘገባ ባቀረበ ጊዜ ነበር ጳውሎስ 1ኛ ተሰሎንቄን የጻፈው። ትንሽ ቆየት ብሎ ደግሞ 2ኛ ተሰሎንቄን ጻፈ።

ይህ ሁሉ ሥረ መሠረት በርካታ ጠቃሚ ትምህርቶችን ያስተምራል። ያለጥርጥር እግዚአብሔር በሰዎች ይጠቀማል። እግዚአብሔር የተሰሉንቱን ሰዎች በወንጌል ለመድረስ መልእክተኞቹ ያደረገው፡ የተለወጠውን አይሁዳዊ የሃይማኖት መምህር (ራቢ) እና ጓደኞቹን፤ እንደዚሁም ከፊል አይሁዳዊና ከፊል አሕዛባዊ የነበረውን ወጣት እንጂ፤ መላእክትን አልነበረም። ዛሬም እግዚአብሔር በሰዎች ይጠቀማል ምሪቱን የሚታዘዙና መልእክቱን የሚጋሩትን ሰዎች አብዝቶ ይጠቀምባቸዋል።

ሁለተኛው ትምህርት፡- ዛሬም ቢሆን ወንጌሉ «የእግዚአብሔር ኃይል ለማዳን» መሆኑን (ሮሜ 1:16) ማሳየት ነው። በተሰሉንቱ ቤተ ክርስቲያን ለመመሥረት በዓመታት የሚቆጠር ጊዜ አልወሰደም። የእግዚአብሔር ኃይል ሕይወትን በመለወጡ ረገድ ብርቱ ነበርና ወር ባልሞላ ጊዜ ውስጥ ቤተ ክርስቲያን ተመሠረተ። ጳውሎስ ወንጌሉ ወደ እነርሱ የደረሰው፡ «በኃይልና በመንፈስ ቅዱስ ... እንጂ በቃል ብቻ» እንዳልሆነ ያስታውሳቸዋል (1ኛ ተሰ. 1:5)።

በመጨረሻም፤ ዛሬም ሰይጣን ወንጌሉን እንደሚቃወምና የእግዚአብሔርን ሕዝብ እንደሚያሳድድ ልብ ልንል ይገባል፤ ይሁንና ስደት ወደ ዕድገት የሚያደርስ አንደኛው መንገድ ሊሆን ይችላል። እነዚህን መልእክቶች በምናጠናበት ወቅት፤ መከራን የሚቀበሉ ቅዱሳን በክርስትና ሕይወትና ምስክርነት አበሳዎች ውስጥ እያለፉ ሲጓዙ፤ የእግዚአብሔር መንፈስ እንደሚያበረታታቸውና እንደሚያጽናናቸው እንመለከታለን።

ሸክሙ

ጳውሎስ እነዚህን ሁለት መልእክቶች ለምን ጻፈ? በመጀመሪያ፤ ለወዳጆቹ ፍቅሩንና ሸክሙን ለመግለጽ ይፈልጋል። ከተማዬቱን ለቆ የወጣው ሌሊቱን በጥድፍያ ስለነበር፤ እንደተዋቸው አድርገው እንዲያስቡ አልፈለገም ነበር። በተጨማሪም፤ የጳውሎስ ጠላቶች ባሕርዩን የማንቋሸሽና ስሙን የማጥፋት ዘመቻ በማካሄድ፤ በተለይ ለአዳዲሶቹ አማኞች መሪያቸው ሃይማኖትን የገንዘብ ማግኛ ምንጭ በማድረግ የሚሰብክ ስግብግብና አስመሳይ ሰው እንደሆነ ለማሳመን ይጥሩ ነበር (1ኛ ተሰ. 2)። በግሪክ ውስጥ እንዲህ ያሉ ከቦታ ወደ ቦታ በመዘዋወርና በመስበክ ገንዘብ የመዝረፍ ክፉ ባሕርይ የተጠናወታቸው ሰዎች ስለነበሩ፤ ጳውሎስም ከእነዚህ እንደ አንዱ እንደሆነ ያስወሩ ነበር። በዚህ መልእክት፤ ጳውሎስ ለአንባቢያኑ የነበረውን ፍቅርና እነርሱን በማገልገሉ በኩል ያለውን ታማኝነት ያረጋግጥላቸዋል።

ሁለተኛም ዓላማ ነበረው፡- በክርስትና እምነት ትምህርቶች፤ በተለይም የክርስቶስን ምጽአት በተመለከተ ጽኑ መሠረት ሊጥልላቸው ፈልጎ ነበር። በወቅቱ ቤተ ክርስቲያን በከፋ ስደት ውስጥ የምትገኝ ስትሆን፤ ይህም ሁልጊዜም ከአሳዳጆችዋ ጋር መስሎ ለመኖር የሚገፋፋና ተስፋ ወደመቁረጡ የሚያደርስ የፈተና ወቅት ነበር። ስለሆነም ጳውሎስ የክርስትናን እምነት እውነቶችና እግዚአብሔር በክርስቶስ በኩል ያደረገላቸውን ነገር በማስታወስ፤ ጸንተው እንዲቆሙና ጠንካራ ምስክርነታቸን እንዲጠብቁ ያበረታታቸዋል።

በተቀደሰ አኗኗር እንዲመላለሱም ያደፋፍራቸዋል። በዚያን ጊዜ በከተሞች አካባቢ የሥነ-ምግባር ግድፈቶች የተለመዱ መሆናቸውንና የወሲብ ኃጢአቶችም በብዙዎቹ ዘንድ እንደማይኮኑ ልብ ልንል ይገባል። እነዚህ መልእክቶች በሕይወት ንጽሕና ላይ ያተኩራሉ ይህ በአብያተ ክርስቲያናታችንም ደግሞ ሊተኮርበት የሚገባው አሳብ ነው።

አዳዲሶቹ አማኞች የኢየሱስ ክርስቶስን ምጽአት በተመለከተ ግራ ተጋብተው ነበር። ጳውሎስ ጌታ በአየር ላይ እንደሚገለጽና እንደሚወስዳቸው ነግሮአቸው ነበር በመሀሉ ግን ከአባላቸው አንዳንዶቹ ሞቱ። በመሆኑም በሐዘን ላይ የነበሩት ሰዎች፤ እነዚህ ክርስቲያን ሆነው የሞቱት ዘመዶቻቸው በቤተ ክርስቲያን «ንጥቀት» ውስጥ የሚወሰዱ ስለመሆን አለመሆናቸው በማሰብ ይደነቁ ነበር። ጳውሎስም ይህንኑ ጉዳይ በ1ኛ ተሰሎንቄ 4:3-18 ውስጥ ያብራራዋል።

እንደዚሁም ሁለተኛ ውዝግብ ተነሥቶ ነበር። ስደቱ እጅግ ከፍተኛ ነበርና አንዳንድ አማኞች «የጌታ ቀን» የደረሰ ስለመሆኑ ያስወሩ ጀመር። (ለዚህ ውዝግብ መንስዔው የአንድ ሐሰተኛ መልእክት መሠራጨት ሳይሆን አይቀርም 2ኛ ተሰ. 2:1-2 ተመልከት)። ጳውሎስ 2ኛ ተሰሎንቄን የጻፈው ይህንኑ ትምህርት ግልጽ ለማድረግና የጌታ ቀን ገና እንዳልደረሰ ለማረጋገጥ ነበር።

በመጨረሻም፤ ጳውሎስ በዚህ መልእክት አማካኝነት በቤተ ክርስቲያን ውስጥ የነበሩትን አንዳንድ ድክመቶች ለማረም ይፈልጋል። አንዳንድ ምእመናን እንደሚገባቸው መጠን መንፈሳዊ መሪዎቻቸውን አያከብሩም ነበር (1ኛ ተሰ. 5:12-13)። ሌሎች ደግሞ የጌታ ምጽአት መቃረቡን ማመካኛ በማድረግ ከሥራ ተገልለው ነበር (2ኛ ተሰ. 3 ከቁጥር 6 ጀምሮ)።

እንዲሁም በጉባኤ አገልግሎቶቻቸው ሳቢያ አንዳንድ ዕርማት የሚያሻው ውዝግብ ተፈጥሮ ነበር (1ኛ ተሰ. 5:19-21)።

ዛሬም የመጽሐፍ ቅዱስ ትንቢትን በተመለከተ የሚነሳው ውዝግብ፣ የሬድዮና የቴሌቪዥን ሰባኪዎችን እርስ በርስ (እና ከመጽሐፍ ቅዱስም ጋር) እያጋጨና የቅዱሳንን ልብ እያሳዘነ ይገኛል። የጌታ ምጽአት በእርግጥ ተቃርቧልን? ከመመለሱ በፊት መታየት ያለባቸው ምልክቶች ሊኖሩ ያስፈልጋልን? የእግዚአብሔር ሕዝብ የሆነውስ ወገን ክርስቶስ ከመመለሱ በፊት በጌታ ቀን (በታላቁ መከራ) ውስጥ ያልፍ ይሆን? ጳውሎስ በመንፈስ ቅዱስ ምሪት በተጻፉት ሁለቱ መልእክቶች አማካይነት እነዚህን አስፈላጊ ጥያቄዎች መልሶአል።

ስለተግባራዊ ቅድስናስ ጉዳይ? ለክርስቲያኖች ከዓለም ብልሽት ርቆ መኖር ቀላል አይደለም። የወሲብ አስፋፊዎች ከሞላ ጉደል በሁሉም ጋዜጦችና የመድኃኒት መደብሮች ሳይቀር የቅስቀሳ ጽሑፎቻቸውን ለሽያጭ ያቀርባሉ። ምግባረ ብልሹነትና በአንድ የወሲብ ጓደኛ አለመርካት፣ እንደዚሁም ዘመን አመጣሽ ሙዚቃዎች የሬድዮና የቴሌቪዥን ተዘውታሪ ርዕሶች ናቸው። ከዝነኛ ሰዎች አንጉል ምሳሌነት የተነሣ፣ ወጣቶቹ «ሁሉም የሚያደርገው ነውና ምናለበት!» እያሉ የብክለትን ጉዳና ይያያዙታል።

በዕለታዊ ሕይወታችን ውስጥ ጥንቁቅ ከመሆንም በተጨማሪ፣ በአጥቢያ አብያተ ክርስቲያናታችንም የበለጠ ሥርዓት ልንይዝና ሌሎችን ልናከብር ይገባል። በበኩሌ፣ ለመንፈሳዊ መሪዎች አክብሮትን አለማሳየት በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ለሚነሡ ጠቦችና ክፍፍሎች ዋነኛ ምክንያት መሆኑን ተረድቻለሁ። ጳውሎስ በ1ኛ ተሰሎንቄ 5:12-13 እና 2ኛ ተሰሎንቄ 3:6-15 ውስጥ ያሰፈረው ቁም ነገር ለዛሬው ሕይወታችን እጅግ አስፈላጊ ነው።

ያለምንም አድልዎ እስከተናገርን፣ ምሳሌነታቸውን ልንከተለው የማይገባ አንዳንድ የቤተ ክርስቲያን መጋቢዎች ስለመኖራቸው ተገንዝቤአለሁ። መንፈሳዊነት አይታይባቸውም፤ አይጸልዩም፤ ለሚጠፉት ነፍሳትም አይጨነቁም። አገልግሎታቸውን የተመቻቸ ሕይወት ለመምራት ጥሩ አጋጣሚ አድርገው ይጠቀሙበታል። አንድ መጋቢ እንደ ጳውሎስ ፍጹም በተሰጠ ሕይወቱና መሥዋዕትነትን በሚጠይቅ አገልግሎቱ ሊታወቅ እንጂ፣ አክብሮትን ሊጠብቅ አይገባውም።

1ኛ ተሰሎንቄ ከአንድ መንፈሳዊ አባት ለልጆቹ የተጻፈ ደብዳቤ ነው። ጳውሎስ ቤተ ክርስቲያንን እንደ አንድ ቤተሰብ የገለጸ ሲሆን («ወንድሞች» ወይም «ወንድም» የሚለው ቃል፥ በመጀመሪያው መልእክት ውስጥ 19 ጊዜ ሲጠቀስ፥ በ2ኛው መልእክት ውስጥ 9 ጊዜ ተጠቅሶአል)፥ እግዚአብሔር በእርሱ አገልግሎት አማካኝነት ያደረገላቸውንም ነገር አስታውሶአቸዋል። ከዚህም አንጻር ስንመለከተው፥ የ1ኛ ተሰሎንቄ አስተዋጽኦ የሚከተለውን ይመስላል፡-

ሀ. የጳውሎስ ትውስታዎች - ምዕራፍ 1-3

1. ቤተ ክርስቲያን እንዴት እንደተወለደች - ምዕራፍ 1
2. ቤተ ክርስቲያን እንዴት እንደ አደገች - ምዕራፍ 2
3. ቤተ ክርስቲያን እንዴት እንደ ተጠናከረች - ምዕራፍ 3

ለ. የጳውሎስ ምክሮች - ምዕራፍ 4-5

(ቤተ ክርስቲያን እንዴት መመላለስ እንዳለባት)

1. በቅድስና - 4: 1-8
2. በአንድነት - 4: 9-10
3. በታማኝነት - 4: 11-12
4. በተስፋ - 4: 13-5: 11
5. በርዳታ - 5: 12-28

ሁለተኛው መልእክት የተጻፈው የጌታን ምጽአት በተመለከተ፥ አንዳንድ የተሳሳቱ አስተሳሰቦችንና ልምምዶችን ለማረም ነበር። የዚህን መልእክት ዝርዝር አሳብ ወደ በኋላ የምናቀርብ ቢሆንም፥ ለጊዜው የ2ኛ ተሰሎንቄ አስተዋጽኦ ቀጥሎ የተመለከተውን ይመስላል፡-

ሀ. በመከራ ውስጥ ለሚገኙ ወገኖች የቀረበ መጽናኛ - ምዕራፍ 1

1. ምስጋና - 1: 1-4
2. የተስፋ ቃል - 1: 5-10
3. ጸሎት - 1: 11-12

ለ. በትምህርት ማንቃት - ምዕራፍ 2

1. የዓመፅ ሰው እንዴት እንደሚገለጽ - 2: 1-7

2. የእግዚአብሔር ልጅ እንዴት እንደሚገለጽ - 2:8-12

3. የእግዚአብሔር ልጅ እንዴት መኖር እንዳለበት - 2:13-17

ሐ. የአኗኗር ብቃት - ምዕራፍ 3

1. ቃሉን ታዘዙ - 3:1-6

2. ምሳሌአችንን ተከተሉ - 3:7-9

3. ሥርዓተ - አልበኞችን ቅጡ - 3:10-15

4. የመጨረሻ ቡራኪ 3:16-18

እስካሁን ድረስ የመልእክቶቹን ሥረ-መሠረትና ጳውሎስ መልእክቶችን ለመጻፍ የገፋፋውን ከባድ ሸክም ተመልክተናል። አሁን ደግሞ የእነዚህን መልእክቶች በረከቶች በመመልከት በየግል ሕይወታችን ውስጥ የሚኖራቸውን ተዛምዶ ለመረዳት እንሞክር።

በረከቱ

እያንዳንዱ የአዲስ ኪዳን መልእክት ፍጹም የራሱ የሆነ ልዩ መልእክት ወይም በረከት አለው። ለምሳሌ፡ የሮሜ መልእክት በእግዚአብሔር ጽድቅ ላይ በማተኮር፤ እግዚአብሔር ከኃጢአተኞችም ሆነ ከአማኞች ጋር በሚያደርጋቸው ግንኙነቶች ሁሉ ጻድቅ መሆኑን ያሳያል። 1ኛ ቆሮንቶስ በእግዚአብሔር ጥበብ ላይ፤ 2ኛ ቆሮንቶስ ደግሞ በእግዚአብሔር ማጽናናት ላይ ያተኮራል። ገላትያ አርነትን፤ ፊልጵስዩስ ደስታን ሲያሳየን፤ ኤፌሶን ደግሞ በኢየሱስ ክርስቶስ የምናገኘውን ብልጽግና ያቀርብልናል።

በ1ኛና 2ኛ ተሰሎንቄ ውስጥ የሚገኘው ልዩ በረከትስ ምንድን ነው? መልእክቱ የኢየሱስ ክርስቶስን መመለስ ከማብሠሩም፤ ይህም ዋነኛ ትምህርት (ዶክትሪን) በሕይወታችንና በአብያተ ክርስቲያናታችን ላይ ለውጥ በማስከተል፤ እንዴት በበለጠ መንፈሳውያን ሊያደርገን እንደሚችል ያሳያል። በ1ኛ ተሰሎንቄ ውስጥ እያንዳንዱ ምዕራፍ የሚጠቃለለው የኢየሱስ ክርስቶስን ምጽአት በማመልከት ሲሆን፤ እያንዳንዱም ማጣቀሻ ትምህርቱን ከተግባራዊ የክርስቲያን የአኗኗር ገጽታ ጋር ያዛምደዋል። ማጠቃለያውም እንደሚከተለው ቀርቧል፡ -

1: 10 - ደኅንነትና የደኅንነት ዋስትና

2: 19-20 - ነፍሳትን መማረክና አገልግሎት

3: 11-13 - ፈር የያዘ የክርስትና አኗኗር

4: 13-18 - በኃዘን ምትክ ብርታት

5: 23-24 - የሕይወት ቅድስና

በሌላ አባባል፤ ጳውሎስ ይህን ትምህርት የሚመለከተው እንደመወያየት ንድፈ-አሳብ በመቁጠር ሳይሆን፤ ሕይወትን የሚመሩበት እውነታ አድርጎ ነው። ኢየሱስ በማንኛውም ጊዜ ሊመጣ ስለሚችል፤ እነዚህ መልእክቶች ወደፊት አርቀን በመመልከት እንድንኖር ያደርጉናል።

ስለዚህ በኑሮ ዘይቤዎችን ውስጥ፤ የእርሱን የዳግም ምጽአት ተስፋ ማሳየት አለብን። ወደ 2ኛ ተሰሎንቄ ስንሸጋገር ደግሞ፤ ወደፊት ስለሚፈጸሙ ክስተቶችና ስለ ቤተ ክርስቲያን ተጨማሪ እውነታዎችን እናገኛለን። ሁለተኛው ደብዳቤ የተጻፈው የጌታችንን መመለስ በተመለከተ የተነሳውን ውዝግብ ለማረም እንደነበር ልብ በል። አንዳንድ አማኞች የጌታ ቀን (ታላቁ መከራ) እንደተከሰተ በማሰብ፤ ጌታ መቼ ይሆን በግልጽ የሚታየው? እያሉ ይደነቁ ነበር። ምናልባት የሁለቱን ደብዳቤዎች ዐበይት መልእክቶች ለመረዳት ከሁሉም የሚሻለው በንጽጽር መመልከቱ ይሆናል፡-

1ኛ ተሰሎንቄ

- ክርስቶስ ለቤተ ክርስቲያኑ በአየር ላይ ይገለጻል (4: 13-18)
- በማንኛውም ጊዜ ሊፈጸም የሚችል ቅጽበታዊ ስውር ንጥቀት
- ዛሬ ሊፈጸም ይችላል
- የክርስቶስ ቀን

2ኛ ተሰሎንቄ

- ክርስቶስ ከቤተ ክርስቲያኑ ጋር ወደ ምድር ይመለሳል (1: 10)
- የተተነበየው መርሐ-ግብር አካል የሆነ ቀውጢ ሁኔታ
- የተወሰኑ ክስተቶች ከተፈጸሙ በኋላ ብቻ የሚደርስ ነው
- የጌታ ቀን

መንፈሳውያን ሰዎች ትንቢትን፤ በተለይም የቤተ ክርስቲያንን መነጠቅ ወይም ወደ ታላቁ መከራ ውስጥ የመግባቱን ሁኔታ በተመለከተ በሚያቀርቡት አተረጓጎም እንደሚለያዩ በበኩሌም ቢሆን የምረዳው ነው። እኔ ግን ቤተ ክርስቲያን ከታላቁ መከራ በፊት ወደ ሰማይ ትነጠቅና መከራው ከተፈጸመ በኋላ ከጌታ ጋር ተመልሳ ትመጣለች ብዬ አምናለሁ (ራእይ 19 ከቁጥር 11 ጀምሮ)። አንደኛ ተሰሎንቄ በቤተ ክርስቲያን ንጥቀት ላይ

ሲያተኩር፤ ሁለተኛ ተሰሎንቄ በዓለም ላይ ለመፍረድ ጌታ ከቤተ ክርስቲያን ጋር በሚገለጽበት ሁኔታ ላይ እንደሚያተኩር ተመልክቻለሁ።

ይሁንና የእነዚህ እውነቶች ተጨባጭ የሆኑት መንፈሳዊ ትምህርቶች በአተረጓጎም ሙግቶች መካከል ተድበስብሰው ወይም ተውጠው ሊቀሩ አይገባም። ዶክተር ሊዮን ሞሪስ «ዘ ኒው ኢንተርናሽናል ኮሚንቴሪ» በተባለው መጽሐፋቸው ውስጥ በተሰሎንቄ መልእክት ላይ ያሰፈሩትን ግሩም ማብራሪያ ማንበቡ ያስደስተኛል።

ዶክተር ሞሪስ አንደኛ ተሰሎንቄ 5:1-3ን በተመለከተ ባቀረቡት ማብራሪያ ውስጥ፤ አማኞች ከታላቁ መከራ በፊት ስለመነጠቃቸው ወይም በዚያ አስጨናቂ ክስተት ውስጥ ለማለፍ በምድር ላይ የሚቆዩ ስለመሆናቸው ሲናገሩ፤ «የዚህ ምዕራፍ ቋንቋ በሁለቱም መንገድ ሊታይ ይችላል» ይላሉ። ከዚያም ቤተ ክርስቲያን በታላቁ መከራ ውስጥ ታልፋለች የሚለውን የግል አቋማቸውን ያጠናክራሉ። አክለውም፤ «ይሁንና ሌሎችም አተረጓጎሞች ሊያስኬዱ እንደሚችሉ በመገንዘብ፤ እንደዚህ ዓይነቶቹን ምንባቦች በተለየ መንገድ የሚመለከቱትን ወገኖች መኮነኑ አስተዋይነት አይደለም» ይላሉ።

በሌላ አባባል፤ የአሳብ አለመግባባት ቢኖረንም በጥል መለያየት አያስፈልገንም። ለምሳሌ እኔ በግሌ የማምነው «ከሚመጣው ቁጣ» እንደምንድን ነው (1ኛ ተሰ. 1:10፤ 5:9-10)። ጌታችን ባለማቋረጥ ምጽአቱን እየተጠባበቅን እንድንኖር እንደሚፈልግ አምናለሁ። ሌላውን አቋም የሚይዙትን ወገኖች ግሩም የማሳመኛ ነጥቦችንም በጥንቃቄ አጥንቻለሁ፤ እናም ለእነዚህ ሰዎች አክብሮት አለኝ። ይሁንና ፍቅር ባልተለየው ሁኔታ በነጥቦቻቸው አልስማማም።

ጳውሎስ እነዚህን መልእክቶች የጻፈው ክርክር ለማስነሣት አልነበረም። የእርሱ ፍላጎት እነዚህ መልእክቶች ሕይወታችንንና አብያተ ክርስቲያናችንን እንዲባርኩልን ነበር። የጌታችን መመለስ ትምህርት የመጫወቻ አሻንጉሊት፤ ወይም ደግሞ የመዋረያ መሣሪያ ሳይሆን፤ ዳሩ ግን እኛን ለማነፅ የሚረዳ መሣሪያ ነው። አማኞች በአንዳንድ የመጽሐፍ ቅዱስ ትንቢቶች ላይ ሳይስማሙ ቢችሉም፤ ኢየሱስ ክርስቶስ አማኞችን ለመሸልመና በኃጢአተኞች ላይ ለመፍረድ ዳግም እንደሚመለስ ሁላችንም እናምናለን። ሁላችንም ምጽአቱን እያሰብን ልንኖር ይገባል።

እነዚህን መልእክቶች ማጥናትህ ወደፊት ስለሚሆነው ነገር ዋስትና ሊሰጥህና በምስክርነትህና ከጌታ ጋር በምታደርገው የሕይወት ጉዞ

ሊያበረታታህ ይገባል። እንደዚሁም በክርስቶስ አምነው ስለሞቱት ሰዎች መጽናናት ሊሆንህና ስለራስዋ እንኳ ርግጠኛ ባልሆነችው ዓለም ውስጥ ላትናወጥ ጸንተህ እንድትኖር ሊረዳህ ይችላል። ጳውሎስ በእነዚህ ሁለት መልእክቶች ውስጥ ያሰፈራቸውን መመሪያዎች በተግባር ላይ ማዋል ለወደፊቱ ዝግጅትህ ይረዳሃል።

1ኛ ተሰሎንቄ 1: 1-10

«ጳውሎስና ስልዋናስ ጢሞቴዎስም፥ በእግዚአብሔር አብ በጌታ በኢየሱስ ክርስቶስም ወደምትሆን ወደ ተሰሎንቄ ሰዎች ቤተ ክርስቲያን፤

ከእግዚአብሔር ከአባታችን ከጌታ ከኢየሱስ ክርስቶስም ጸጋ ሰላምም ለእናንተ ይሁን።

በጸሎታችን ጊዜ ስለእናንተ ስናሳስብ፥ የእምነታችሁን ሥራ የፍቅራችሁንም ድካም በጌታችንም በኢየሱስ ክርስቶስ ያለውን የተስፋችሁን መጽናት በአምላካችንና በአባታችን ፊት ሳናቋርጥ እያሰብን፥ እግዚአብሔርን ሁልጊዜ በሁላችሁ ምክንያት እናመሰግናለን፤ በእግዚአብሔር የምትወደዱ ወንድሞች ሆይ፥ እንደ ተመረጣችሁ አውቀናልና። ወንጌላችን በኃይልና በመንፈስ ቅዱስ በብዙ መረዳትም እንጂ በቃል ብቻ ወደ እናንተ አልመጣምና፤ በእናንተ ዘንድ ስለ እናንተ እንዴት እንደነበርን ታውቃላችሁ። ደግሞ እናንተ ቃሉን በብዙ መከራ ከመንፈስ ቅዱስ ደስታ ጋር ተቀብላችሁ፥ እኛንና ጌታን የምትመስሉ ሆናችሁ፤ ስለዚህም በመቄዶንያና በአካይያ ላሉት ምእመናን ሁሉ ምሳሌ ሆናችሁላቸው። ከእናንተ ወጥቶ የጌታ ቃል በመቄዶንያና በአካይያ ብቻ አልተሰማምና፥ ነገር ግን ምንም እንድንናገር እስክማያስፈልግ ድረስ፥ በእግዚአብሔር ዘንድ የሚሆን እምነታችሁ በሁሉ ስፍራ ተወርቶአል። እነርሱ ራሳቸው ወደ እናንተ መግባታችን እንዴት እንደ ነበረ ስለ እኛ ይናገራሉና፤ ለሕያውና ለእውነተኛ አምላክም ታገለግሉ ዘንድ፥ ከሙታንም ያስነሣውን ልጁን እርሱንም ኢየሱስን ከሚመጣው ቁጣ የሚያድነንን ከሰማይ ትጠብቁ ዘንድ፥ ከጣዖቶች ወደ እግዚአብሔር እንዴት ዘወር እንዳላችሁ ይናገራሉ።»

ቤተ ክርስቲያን እንዴት ልትሆን ይገባል?

ያለጥርጥር አንዳንድ ሰባኪያን «እንከን የሌለባት ቤተ ክርስቲያን ለምናልባቱ ብታገኙ እንኳን፤ አደራችሁን አባል እንዳትሆኑ። አባል ከሆናችሁባት ፍጹምነቷን ታጣለችና!» ሲሉ መናገራቸውን ሳትሰሙ አትቀሩም።

አጥቢያ አብያተ ክርስቲያናት በእግዚአብሔር ጸጋ በዳኑ ሰብአዊ ሰዎች የተገነቡ በመሆናቸው፤ ፍጹም የሆነች ቤተ ክርስቲያን የለችም፤ ዳሩ ግን አንዳንድ አብያተ ክርስቲያናት ከሌሎቹ ይልቅ የአዲስ ኪዳንን ቤተ ክርስቲያን ተልእኮ ለማሟላት የተሻሉ ናቸው። የተሰሉንቁዋም ቤተ ክርስቲያን ከዚህ ምድብ የምትገባ ነች። ጳውሎስ በዚህ መልእክት ውስጥ፤ ቢያንስ አራት ጊዜ ለቤተ ክርስቲያኒቱ እና ለአገልግሎቱ ስለሰጠችው ምላሽ ምስጋናውን ያቀርባል (1:2፤ 2:13፤ 3:9፤ 5:18)። ነገር ግን በዚህ ዘመን ያሉ አንዳንድ መጋቢዎች ለተደረገላቸው ነገር እንደ ጳውሎስ አመስጋኞች መሆን ያስቸግራቸዋል።

ለመሆኑ ይህችን ቤተ ክርስቲያን እንዲህ ወደ ፍጹምነት የሳቧትና ለጳውሎስም ያን ያህል ልባዊ ደስታ ሊያሳድሩበት የቻሉት ባሕርያት የትኞቹ ነበሩ?

የተመረጡ ሕዝብ (1:1-4)

በቁጥር 1 «ቤተ ክርስቲያን» የሚለው ቃል «ተጠርተው የወጡ ሰዎች» የሚል ትርጉም ይሰጣል። በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ «ጥሪ» የሚል ቃል በምታነብበት ጊዜ፤ መለኮታዊ ምርጫን እንደሚያመለክት ልብ በል። እግዚአብሔር ሰዎችን ከዚህ ዓለም ይጠራቸዋል (የሐዋ. 5:13-18)። በዮሐንስ 17 ውስጥ ጌታችን አማኞችን እግዚአብሔር ከዓለም አውጥቶ ለእርሱ እንደሰጣቸው በመጥቀስ ሰባት ጊዜ ተናግሯል (2:6፤ 9፤ 11፤ 12፤ 24)። ጳውሎስም የተሰሉንቁ ሰዎች በእግዚአብሔር እንደተመረጡ አውቃለሁ ይላል (1:4)።

የመለኮታዊ ምርጫ ትምህርት አንዳንዶችን ሲያደናግር፤ ሌሎችን ደግሞ ያስፈራል። ይሁንና መደናገሩም መፍራቱም አግባብነት የለውም። አንድ ጊዜ አንድ የሰሚናሪ (የመጽሐፍ ቅዱስ ኮሌጅ) ፕሮፌሰር፤ «ስለ

መለኮታዊ ምርጫ ለመግለጽ ስትሞክር አእምሮህን ልታጣ ትችላለህ፤ ዳሩ ግን መሠረተ አሳቡን ከለቀቅህ፥ ነፍሱህን ታጣለህ» ብሎኝ ነበር።

በዚህ ዓለም ሳለን የእግዚአብሔርን ምርጫ ፅንሰ-አሳብ ሙሉ ለሙሉ ልንረዳ አንችልም። ይሁን እንጂ በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ከዳር እስከ ዳር ጎልቶ የሚታየውን ይህንን አስፈላጊ ትምህርት ችላ ልንለው አይገባም። እስኪ ስለመለኮታዊ ምርጫ አንዳንድ ግልጽ ነጥቦች እንመልከት፡-

1. ደኅንነት የሚጀመረው በእግዚአብሔር ነው። «እግዚአብሔር ... ለመዳን እንደበኩራት መርጦአችኋልና» (2ኛ ተሰ. 2:13)። «እኔ መረጥኋችሁ እንጂ እናንተ አልመረጣችሁኝም» (ዮሐ. 15:16)። «ዓለም ሳይፈጠር፥ በፊቱ ቅዱሳንና ነውር የሌለን በፍቅር እንሆን ዘንድ [እግዚአብሔር] በክርስቶስ መረጠን» (ኤፌ. 1:4)። ሰው ሳይፈጠር ወይም አጽናፈ-ዓለሙ ሳይመሠረት በፊት፥ ጠቅላላው የደኅንነት ዕቅድ በእግዚአብሔር ልብ ውስጥ ተፀንሶ ነበር።
2. በደኅንነት ውስጥ የእግዚአብሔር ፍቅር ይታያል። ጳውሎስ እነዚህን ቅዱሳን «የተወደዳችሁ ወንድሞች» ብሏል፤ በጳውሎስ ብቻ ሳይሆን በእግዚአብሔርም የተወደዱ ናቸው (2:17 ተመልከት)። የእግዚአብሔር ፍቅር የጎልጎታን ጣር ከተግባር ላይ ስላዋለው (ሮሜ 5:8)፥ ኢየሱስ ክርስቶስ ስለ ኃጢአታችን ሊሞትልን ችሏል። ይሁንና ኃጢአተኛውን የሚያድነው የእግዚአብሔር ፍቅር ብቻ ሳይሆን ጸጋውም ነው። እግዚአብሔር በጸጋው የማይገባንን ችሎታ ይሰጠናል። በምሕረቱ ደግሞ የሚገባንን ቅጣት እንኳ አይሰጠንም። ይህም ጳውሎስ በአመዛኙ መልእክቶች፥ «ከእግዚአብሔር ከአባታችን ከጌታ ከኢየሱስ ክርስቶስም ጸጋ ሰላምም ለእናንተ ይሁን» (1:1) ብሎ ለምን እንደሚጀምር ያስረዳናል።
3. በደኅንነት ውስጥ እምነትም አለ። «ጸጋው በእምነት አድኖአችኋልና» (ኤፌ. 2:8)። ጳውሎስ፥ ሲላስ (በሮማውያን አጠራር ስልዋኖስ) እና ጢሞቴዎስ ወንጌሉን ወደ ተሰሎንቄ በማድረስ፥ በእግዚአብሔር ኃይል ሰበኩ (1:5)። አንዳንዶችም ወንጌሉን ሰምተው ከከንቱ የጣዖት አምልኮአቸው ወደ እውነተኛውና ሕያው አምላክ ተመለሱ (1:9)። የእግዚአብሔር መንፈስ እምነትን ለማምጣት በእግዚአብሔር ቃል ተጠቀመ (ሮሜ 10:17)። ጳውሎስ ይህንን «በመንፈስ ቅዱስ እውነትንም በማመን ለመዳን» ይለዋል (2ኛ ተሰ. 2:13)።

4. ደኅንነት የሥላሴን የሥራ ድርሻ ያካትታል። ይህንን ደብዳቤ በምታነብበት ጊዜ፥ የሥላሴን ትምህርት ልትመለከት ትችላለህ። ክርስቲያኖች በሦስት አካላት ሕልውና በሚኖር አንድ አምላክ ያምናሉ፡- እግዚአብሔር አብ፥ እግዚአብሔር ወልድና እግዚአብሔር መንፈስ ቅዱስ። እነዚህ ሦስቱም አካላት በደኅንነታችን ውስጥ እንደተሳተፉ ልብ በል። ይህም አንድም ሰብአዊ ኃላፊነትን ከሚከዱ አሊያም መለኮታዊ ሉዓላዊነትን ከሚያቃልሉ አደገኛ አክራሪዎች እንድትጠበቅ ይረዳሃል። ሁለቱም በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ መጠቀሳቸውንም አትርሳ።

በበኩሌም ቢሆን የሚከተለውን የምስክርነት ቃል እሰጣለሁ። እግዚአብሔር አብን በተመለከተ፥ ዓለም ከመፈጠሯ በፊት በክርስቶስ በመረጠኝ ጊዜ ድኛለሁ። እግዚአብሔር ወልድን በተመለከተ፥ በመስቀል ላይ በሞተልኝ ጊዜ ድኛለሁ። መንፈስ ቅዱስን በተመለከተ፥ በመጋቢት ወር 1945 አንድ ቅዳሜ ምሽት ቃሉን በመስማት በኢየሱስ ክርስቶስ ባመንሁ ጊዜ ድኛለሁ። በዚያች ቅጽበት ጠቅላላው ዕቅድ መታና የእግዚአብሔር ልጅ ሆንሁ። በዚያች ምሽት፥ «የእግዚአብሔር ልጅ ነህ ወይ?» የሚል መጠይቅ ብታቀርብልኝ ኖሮ የምለው አይኖረኝም ነበር። ያኔ ስለምርጫ የማውቀው አልነበረኝም። ይሁንና መንፈስ ቅዱስ የእግዚአብሔር ልጅ መሆኔን በልቤ ውስጥ መስክሮልኛል።

5. ደኅንነት ሕይወትን ይለውጣል። ጳውሎስ እነዚህ የተሰሉንቁ ሰዎች በእግዚአብሔር መመረጣቸውን እንዴት አወቀ? በሕይወታቸው ውስጥ የደረሰውን ለውጥ በመመልከት ነው። 1:3 ን ከ 1:9-10 ቀጥለህ ብታስቀምጥ፥ ሥዕሉ ጎልቶ ሊታይህ ይችላል፡-

- የእምነታችሁ ሥራ - ከጣዖቶች ወደ እግዚአብሔር ተመለሳችሁ
- የፍቅራችሁ ድካም - ለሕያውና ለእውነተኛ አምላክ ታገለግሉ
- ዘንድ
- የተስፋችሁ መጽናት - ልጁን ከሰማይ ትጠብቁ ዘንድ

ራሱን ከእግዚአብሔር ምርጦች መካከል የሚመድብና ዳሩ ግን የሕይወት ለውጥ ያላገኘ ሰው ራሱን እያታለለ ነው። እግዚአብሔር የሚመርጣቸውን ሰዎች ይለውጣቸዋል፤ ይህም ፍጹማን ይሆናሉ ማለት ሳይሆን፥ ዳሩ ግን ሊሰወር የማይችል አዲስ ሕይወት ይኖራቸዋል ማለት ነው።

እምነት፥ ተስፋና ፍቅር እነዚህ ሦስቱ የክርስትና ሕይወት መሠረታዊ ምግባሮች ሲሆኑ፥ የአንድን ሰው መዳን የሚያመለክቱ ከሁሉም የላቁ መረጃዎች ናቸው። እምነት ሁልጊዜም ወደ ተግባር ማምራት አለበት (ያዕ. 2፡14-26)። «የዳንነው በእምነት ላይ መልካም ሥራ በማከል ሳይሆን፥ ወደ መልካም ተግባር በሚመራ እምነት ነው» ተብሏል። የተሰሎንቄ ሰዎች በሕያው አምላክ እናምናለን እያሉ የጣዖት አምልኮአቸውን ቢቀጥሉ ኖሮ፥ ተግባራቸው ከእግዚአብሔር ምርጦች መካከል እንዳልሆኑ ባረጋግጥባቸውም ነበር።

ፍቅር የደኅንነትን መኖር የሚያሳይ መረጃ ነው፡- «በተሰጠንም በመንፈስ ቅዱስ የእግዚአብሔር ፍቅር በልባችን ስለፈሰሰ ...» (ሮሜ 5፡5)። «እናንተ ራሳችሁ እርስ በርሳችሁ ልትዋደዱ በእግዚአብሔር ተምራችኋልና» (1ኛ ተሰ. 4፡9)። ክርስቶስን የምናገለግለው ስለምንወደው ነው፤ ጳውሎስም «የፍቅራችሁ ድካም» በማለት የተጠቀሰው ይህንኑ ነው። «ብትወዱኝ ትእዛዜን ጠብቁ» (ዮሐ. 14-15)።

ሦስተኛው የደኅንነት መረጃ የኢየሱስ ክርስቶስን መመለስ የመጠባበቅ ተስፋ ነው (1፡10)። የኢየሱስ ክርስቶስ መመለስ የአንደኛና ሁለተኛ ተሰሎንቄ መልእክት ዐቢይ አሳብ ነው። ያልዳኑ ሰዎች የጌታን መመለስ በናፍቆት አይጠባበቁም። ጌታችን ቤተ ክርስቲያኑን ወደ አየር በሚነጥቅበት ጊዜ፥ ያልዳኑ ሰዎች ሙሉ ለሙሉ በግርምት ይዋጣሉ (5፡1-11)።

እምነት፥ ተስፋና ፍቅር የምርጫ መረጃዎች ናቸው። እነዚህ መንፈሳዊ ብቃቶች በአንድ ላይ የተጣመሩ ሲሆኑ፥ የሚመጡትም ከእግዚአብሔር ዘንድ ብቻ ነው። ለተጨማሪ መረጃ የሚከተሉትን ጥቅሶች አንብብ፡- 1ኛ ቆሮንቶስ 13፡13፤ ሮሜ 5፡2-5፤ ገላትያ 5፡5-6፤ ቁላስይስ 1፡4-5፤ ዕብራውያን 6፡10-12፤ 10፡22-24፤ 1ኛ ጴጥሮስ 1፡21-22።

አንዲት አጥቢያ ቤተ ክርስቲያን በእግዚአብሔር ጸጋ የተመረጡ ሰዎች የሚገኙባት ልትሆን ይገባል። ዛሬ የሚያውከን አንዱ ችግር ስማቸው በቤተ ክርስቲያን መዝገብ ላይ ሰፍሮ ቢገኝም በበጎ የሕይወት መጽሐፍ ውስጥ ያልተመዘገቡና ከደኅንነት የራቁ ሰዎች በቤተ ክርስቲያን ውስጥ መኖራቸው ነው። እያንዳንዱ የቤተ ክርስቲያን አባል በርግጥ ዳግም ተወልዶ ከእግዚአብሔር ምርጦች ውስጥ እንደተደባለቀ ለማወቅ ልቡን መመርመር አለበት።

ለሌሎች ምሳሌ የሚሆኑ ሰዎች (1:5-7)

ጳውሎስ ገና ይህች ቤተ ክርስቲያን እንቅስቃሴዋን ስትጀምር፤ በውስጧ የሚገኙ ክርስቲያኖች የሚጠሩበትን ስም የሚያስከብሩ መሆናቸውን በመረዳቱ በደስታና በምስጋና ተመለከታቸው። በበርካታ ዕለታዊ ሕይወታቸው ለሌሎች የሕይወት ምሳሌዎች የሚሆኑ ነበሩ።

1. ቃሉን ተቀብለዋል (1:5)። ወንጌሉ ወደ እነርሱ የደረሰው በጳውሎስና በተባባሪዎቹ አማካኝነት ነበር። በዚያን ዘመን የነበሩት በርካታ ተዘዋዋሪ ሰባኪያንና ፈላስፋዎች ዓላማ ከመሐይሙ ሕዝብ ገንዘብ መስብሰቡ ብቻ ነበር። ዳሩ ግን መንፈስ ቅዱስ በታላቅ ኃይሉ ቃሉን ስለተጠቀመ፤ የተሰሉንቁ ሰዎች መልእክቱንና መልእክተኞቹን በመቀበል አዎንታዊ ምላሽ ሰጡ። በፊልጵስዮስ ከነበረው ስደት ባሻገር፤ ጳውሎስና ሲላስ ወንጌሉን በድፍረት በመመስከራቸው (2:2)፤ ሰዎች አምነው ዳኑ። ያም ለቃሉ የነበራቸው ጉጉት አንድም ጊዜ አልቀነሰም ነበር (2:13)።
2. መንፈሳዊ መሪዎቻቸውን ተከትለዋል (1:6)። በመሠረቱ «ተከታዮች» የሚለው ቃል «መሪዎቻቸውን የሚመስሉ» ማለት ነው። እነዚህ አዳዲስ አማኞች መልእክቱንና መልእክተኞቹን መቀበል ብቻ ሳይሆን፤ የሕይወት ምሳሌነታቸውንም ይከተሉ ነበር። ይህም ወደ ከፋ ስደት መራቸው። በተመሳሳይ ሁኔታም የወጣት ክርስቲያኖች መንፈሳዊ መሪዎችን ማክበርና ከበሳል አማኞችም የሕይወት ልምድ ትምህርት መቅሰም በጣም አስፈላጊ ነው። ለአንድ አዲስ ለተወለደ ሕፃን ቤተሰብ እንደሚያስፈልገው ሁሉ፤ አዲስ ለተወለደውም ክርስቲያን አጥቢያ ቤተ ክርስቲያንና በዚያ የሚገኙ መሪዎች ያስፈልጉታል። «ለዋናቸው ታዘዙና ተገዙ ... ስለነፍሳችሁ ይተጋሉና» (ዕብ. 13:17)። እኛም እንደ በሳል አማኞች ነፍሳትን መማረክ ብቻ ሳይሆን፤ ነፍሳትን ልንንከባከብና አዳዲስ አማኞች የእግዚአብሔርን ቃል ይታዘዙ ዘንድ ልናበረታታቸው ይገባል።
3. ለክርስቶስ ተሠቃይተዋል (1:6)። እነዚህ አማኞች ሰዎችን ከጣዖታት አምልኮ እግዚአብሔርን ወደ ማምለክ በመመለሳቸው፤ የወዳጆቻቸውንና የዘመዶቻቸውን ቁጣ ቀስቀሱ-ቁጣውም ለከፋ ስደት አጋለጣቸው። አንዳንዶቻቸው ከአዲሱ እምነታቸው የተነሣ ከሥራቸው እንደ ተፈናቀሉ አይጠረጠርም። የማያምኑ አይሁዶች በይሁዳ ውስጥ አማኞችን እንዳሳደዱ ሁሉ፤ የማያምኑ አሕዛቦችም የተሰሉንቁን አማኞች አሳደዱ

(2: 14-16)። እምነት ሁልጊዜም ይፈተናል፤ ከሚፈተንባቸው መንገዶች አንዱ ደግሞ ስደት ነው (ማቴ. 13: 21፤ 2ኛ ጢሞ. 3: 12)።

4. ሌሎችን አብያተ-ክርስቲያናት አበረታታተዋል (1: 7)። ክርስቲያኖች አንድም እርስ በርሳቸው ይበረታታሉ አሊያም እርስ በርሳቸው በመተያየት ተስፋ ይቆርጣሉ። ይህ መመሪያ ለቤተ ክርስቲያንም ይሠራል። ጳውሎስ የቆሮንቶስ ቤተ ክርስቲያን አባላት ለኢየሩሳሌም አማኞች በሚሰበስበው ርዳታ ውስጥ ይሳተፉ ዘንድ ለማንነት የተጠቀመው በመቄዶንያ አብያተ ክርስቲያናት ምሳሌነት ነው (2ኛ ቆሮ. 8: 1-8)። ምንም እንኳ አዲስ አማኞች ቢሆኑም፤ የተሰሉንቄ ክርስቲያኖች በአቅራቢያቸው የሚገኙትን ማኅበረ-ምእመናን የሚያበረታታ መልካም ምሳሌነትን አሳይተዋል። አብያተ ክርስቲያናት «ለፍቅርና ለመልካም ሥራ» ሊነቃቁ እንጂ (ዕብ. 10: 24)፤ እንደ ዓለማውያን እርስ በርሳቸው ፋክክር ሊገጥሙ አይገባም።

የተሰሉንቄ ቤተ ክርስቲያን በሁሉም በኩል የጉላ ምሳሌነት ነበራት። የዚህም ምሥጢሩ እምነታቸው፤ ተስፋቸውና ፍቅራቸው ነበር፤ እነዚህ ሦስቱ ባሕሪያት የክርስትና ሕይወት መንፈሳዊ አንቀሳቃሾች ናቸውና!

ንቄ ሕዝቦች (1: 8)

«የእምነታቸው ሥራና የፍቅራቸው ድካም»፤ ወንጌልን ለሌሎች በማጋራታቸው ራሱን በገሃድ ሊያሳይ በቅቷል። ተሰሉንቄዎች «ተቀባዮችም» (ቃሉ ወደ እነርሱ መጣ - 1: 5) «አስተላላፊዎችም» (ቃሉን ወደ ሌሎች ያስተላለፉ - 1: 8) ነበሩ። እያንዳንዱ አማኝና እያንዳንዷ አጥቢያ ቤተ ክርስቲያን ቃሉን መቀበልና ማስተላለፍ ነበረባቸው።

«መሰማት» የሚለው ቃል «እንደ መለኮት ድምፅ ተሰማ» ማለት ነው። ይሁንና ተሰሉንቄዎች እንደ ፈሪሳውያን፤ «መለኮት እያስነፉ» ሳይሆን (ማቴ. 6: 1-4)፤ የደኅንነትን መልካም የምሥራች ያሰሙ ነበር፤ መልእክታቸውም ግልጽና ርግጠኛ ድምፅ ነበረው (1ኛ ቆሮ. 14: 8)። በመሆኑም ጳውሎስ በሚደርስበት ስፍራ ሁሉ ሰዎች ስለ ተሰሉንቄ አማኞች እምነት እያነሡ ይነግሩት ነበር።

የደኅንነትን መልእክት ለጠፋው ዓለም ማካፈል የእያንዳንዷ አጥቢያ ቤተ ክርስቲያን ኃላፊነትና ዕድል ነው። በአራቱ ወንጌላት መደምደሚያና በሐዋርያት ሥራ መጽሐፍ መጀመሪያ ላይ አብያተ ክርስቲያናት

ሊከተሉአቸው የሚገቡ ተልዕኮዎች አሉ (ማቴ. 28:18-20፤ ማር. 16:15-16፤ ሉቃ. 24:46-49፤ ዮሐ. 20:21፤ የሐዋ. 1:8)። ዛሬ በርካታ ማኅበራትም እና የምስክርነትና የነፍስ ማዳን ተግባር ለመፈጸም ደመወዝተኛ ወንጌላዊያንን እስከቀጠሩ በዚያው ይረካሉ። በአዲስ ኪዳን አብያተ ክርስቲያናት ግን መልካሙን የምሥራች በማሰራጨቱ በኩል ጠቅላላው ምእመን ይሳተፍ ነበር (የሐዋ. 2:44-47 እና 5:42)።

አንድ የቤተ ክርስቲያን ዕድገት ጥናት እንዳመለከተው፣ ከ70 እስከ 80 እጅ (ፐርሰንት) የሚሆነው የቤተ ክርስቲያን ዕድገት የተገኘው ወዳጆች ለወዳጆቻቸው፣ ዘመዶች ለዘመዶቻቸው ካሳሙት ምስክርነት ነው። የጉብኝት የወንጌል ስርጭትና ሌሎችም ዘዴዎች እገዛ ቢያደርጉም፣ አንድ ሰው ለሌላው ሰው በግል የሚሰጠው ምስክርነት ከፍተኛውን ስፍራ ይይዛል።

ይሁንና የእግዚአብሔር ምርጫና የወንጌል ስርጭት አብረው የሚጓዙ ናቸው። «እግዚአብሔር ለማዳን የሚፈልጋቸውን ሰዎች ራሱ ስለሚያድናቸው፣ የእኔ እገዛ አያስፈልገውም» የሚል ሰው፣ ስለምርጫም ሆነ የወንጌል ስርጭት የሚያውቀው ነገር እንደሌለ ያሳያል። በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ፣ ሁልጊዜም የእግዚአብሔር ምርጫ ኃላፊነትን ያካትታል። እግዚአብሔር እስራኤልን በመምረጥ ለአሕዛብ ትመሰክር ዘንድ የተለየ ሕዝብ አደረጋት።

እንደዚሁም፣ ዛሬ ምስክሮቹ እንሆን ዘንድ ቤተ ክርስቲያንን መርጦአል። የእግዚአብሔር ምርጥ ሕዝብ የመሆናችን እውነታ ከወንጌሉ ሥራ የምናፈነግጥበትን ቀዳዳ አይሰጠንም። በተቃራኒው፣ የምርጫ ትምህርት ለወንጌል ስርጭት እጅግ ታላቅ ማበረታቻ ከሚሆኑት ነገሮች አንዱ ነው።

ጳውሎስ በቆሮንቶስ የገጠመው ነገር ለዚህ ፍጹም ተዛማጅነት ያለው ማብራርያ ነው (የሐዋ. 18:1-11)። ቆሮንቶስ በኃጢአት የተበከለች ከተማ በመሆኗ፣ በዚያ ቤተ ክርስቲያን መመሥረት ቀላል አልነበረም። ሕዝቡ ከፈሪሃ-እግዚአብሔር ርቀው ኃጢአተኞች ቢሆኑም (1ኛ ቆሮ. 6:9-11)፣ ጳውሎስ በእምነት ቃሉን ሰበከ። የማያምኑ አይሁዶች ስደት በቀሰቀሱበት ጊዜ፣ ጳውሎስ ከምኩራብ ወደ ኢየሱሶስ ቤት አመራ። ከዚያም ጌታ፣ «እኔ ከአንተ ጋር ነኝ፣ ማንም ክፉ ሊያደርግብህ የሚነግብህ የለምና አትፍራ፣ ነገር ግን ተናገር ዝምም አትበል፤ በዚህ ከተማ ብዙ ሕዝብ አሉኝና» በማለት አበረታታው (የሐዋ. 18:9-10)። እግዚአብሔር በቆሮንቶስ ምርጦች

እንደነበሩት ጳውሎስ በመረዳቱ፥ ብርታት ተሰምቶት ለአንድ ዓመት ተኩል ያህል በዚያ ቆየ።

ደኅንነት የሰው ሥራ ቢሆን ኖሮ፥ ተስፋ ቆርጠን ሁሉን ለመተው ምክንያት ነበረን፤ ዳሩ ግን የእግዚአብሔር ሥራ በመሆኑ፥ ምርጦቹን ለመጥራት በሕዝቡ ይጠቀማል። «... በወንጌላችን ጠራችሁ» (2ኛ ተሰ. 2:14)። ፍጻሜውን (የጠፋትን ሰዎች መዳን) የሚወስነው እግዚአብሔር ራሱ፥ ለፍጻሜ የሚያደርሰውንም መንገድ (የወንጌሉን ስብከት) ያዘጋጃል። ምንም እንኳ ሁለቱም በአሳባችን ባይስማሙም፥ በመለኮታዊ ሉዓላዊነትና በሰብዓዊ ኃላፊነት መካከል ምንም ዓይነት ግጭት የለም።

ዛሬ ምእመናን የደኅንነትን መልእክት ለሌሎች ለማካፈል ነቅተው የሚሠሩባቸው በርካታ አብያተ ክርስቲያናት ያስፈልጉናል። ይህን በምጽፍበት ወቅት፥ በዓለማችን ውስጥ 2.4 ቢሊዮን ሕዝብ የተሳካ የወንጌል ምስክርነት አልደረሰውም፤ ቤተ ክርስቲያንም አልተመሠረተለትም። በሬድዮ፥ በቴሌቪዥንና በአሳታሚ ድርጅቶች አማካይነት ከምናሰራጨው ትምህርት ባሻገር፥ ወደጠፋት በመድረሱ ረገድ እየተዳከምን ነው። ታዲያ አንተ ንቁ ክርስቲያን ነህን? ቤተ ክርስቲያንህስ በምስክርነት አገልግሎት ንቁ ነችን?

በተስፋ የሚጠባበቁ ሰዎች (1:9-10)

ተሰሎንቄዎች ከጣዖት አምልኮአቸው ወደ እግዚአብሔር ዞር ብለው በኢየሱስ ክርስቶስ ስላመኑ፥ የእምነታቸው ሥራ ምርጥ ሕዝብ አድርጎአቸዋል። በእግዚአብሔር ቃል ሲኖሩና ወንጌሉን ለሌሎች ሲያካፍሉ፥ የፍቅራቸው ድካም ለአርአያነት የሚበቁና ንቁ ክርስቲያኖች አድርጓቸዋል። የተስፋቸው መጽናት ደግሞ የአዳኛቸውን መመለስ የሚጠባበቁ ሰዎች ለመሆን አስችሏቸዋል።

በእነዚህ ቁጥሮች ውስጥ፥ ጳውሎስ የጌታን ዳግም ምጽአት ከደኅንነታቸው ጋር ያዛምደዋል። በክርስቶስ ስለታመኑ፥ «ከሚመጣው ቁጣ» እንደሚድኑ ያውቁ ነበርና (1:10)፥ ምጽአቱን በደስታ ይጠባበቁ ነበር። ጳውሎስ ይህንን እውነት በ5:9-10 ውስጥ ደጋግሞ የጠቀሰ ሲሆን፥ በ2ኛ ተሰሎንቄ 1:5-10 ውስጥም አብራርቶታል።

የተሰሎንቄ ሰዎች ጣዖታትን በሚያመልኩበት ወቅት፥ ተስፋ አልነበራቸውም፤ ዳሩ ግን «ሕያውን አምላክ» ባመለኩ ጊዜ፥ ሕያው ተስፋ ነበራቸው (1ኛ ጴጥ. 1:2-3 ተመልከት)። በክርስትና ትምህርት ውስጥ

ያደግን ሰዎች ስለ አረማዊው የጣዖት አምልኮ እስራት ልንረዳ አንችልም። ጳውሎስ ወንጌሉን ይዞላቸው ከመምጣቱ በፊት፤ እነዚህ ሰዎች ያለተስፋና ያለ እግዚአብሔር በዓለም ውስጥ ይንከራተቱ ነበር (ኤፌ. 2:12)። ጣዖትን ማምለክ ምን እንደሚመስል በግልጽ የሚያስረዳውን መዝሙር [115] አንብብ።

ክርስቲያኖች «የሕያው እግዚአብሔር ልጆች» ናቸው (ሮሜ 9:26)። ሰውነታቸውም «የሕያው እግዚአብሔር ቤተ መቅደስ» ነው (2ኛ ቆሮ. 6:16) - «የሕያው እግዚአብሔር መንፈስ» የሚያድርበት (2ኛ ቆሮ. 3:3)። ቤተ ክርስቲያን «የሕያው እግዚአብሔር ቤተ ክርስቲያን» ስትሆን (1ኛ ጢሞ. 3:15)፤ እግዚአብሔርም ለቤተ ክርስቲያኑ የ«ሕያው እግዚአብሔር ከተማ» እያዘጋጀላት ነው (ዕብ. 12:22)። ሕያው እግዚአብሔር ልጁ ኢየሱስ ክርስቶስን ከሙታን በማስነሣት ሕያው ተስፋ ሰጥቶናል።

የጌታ ምጽአት ገጽታዎችን ለይተን መረዳት አለብን። በመጀመሪያ፤ ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ ለቤተ ክርስቲያኑ በአየር ላይ ይገለጻል (1ኛ ተሰ. 4:13-18)። ይህም በምድር ላይ ከሚመጣው ከታላቁ የመከራ ጊዜ ቀደም ብሎ የሚፈጸም ይሆናል (1ኛ ተሰ. 5:1-3)። በዚህ ዘመን መጨረሻ ላይ ከቤተ ክርስቲያኑ ጋር ወደ ምድር በመመለስ (2ኛ ተሰ. 1:5-10፤ ራእይ 19:11-21)፤ ጠላቶቹን ይደመስስና መንግሥቱን ይመሠርታል (ራእይ 20:1-6)።

በ1:10 ላይ «ትጠብቁ ዘንድ» የሚለው ቃል «አንድን ሰው በትዕግሥትና በመተማመን መጠባበቅ» ማለት ነው። መጠበቅ መጽናትንና መሥራትን ይጠይቃል። አንዳንድ የተሰሉንቁ አማኞች ሥራቸውን በማቆምና ጌታ በቅርቡ ይመጣል እያሉ በመሟገት ሥራ-ፈትና ጣልቃ-ገቦች ሆነው ነበር። ዳሩ ግን እየመጣ እንዳለ በትክክል ካመንን፤ አብዝተን በማገልገልና ቃሉን በመታዘዝ እምነታችንን ማረጋገጥ ይኖርብናል። የጌታችን የመክሊት ምሳሌ (ሉቃስ 19:11-27) የሚያስተምረን እስኪመለስ ድረስ የሰጠንን አደራ ተወጥተን መገኘት እንዳለብን ነው።

ክርስቲያኖች የኢየሱስ ክርስቶስን መመለስ በመጠባበቅ ላይ ናቸው፤ እርሱም በማንኛውም ጊዜ ሊመለስ ይችላል። የምንጠብቀው አዳኙን እንጂ፤ ማንኛውንም «ምልክት» አይደለም። የሰውነታችንን ቤዛነት (ሮሜ 8:23-25) እና የጽድቅን ተስፋ (ገላ. 5:5) በመጠባበቅ ላይ እንገኛለን። ኢየሱስ ክርስቶስ በሚመለስበት ጊዜ አዲስ አካል ለብሰን (ፊልጵ.

3:20-21)፤ እርሱን እንመስላለን (1ኛ ዮሐ. 3:1-2)። ወዳዘጋጀልን ስፍራም በመውሰድ (ዮሐ. 14:1-6)፤ በስሙ ላበረከትነው አገልግሎት ሽልማት ይሰጠናል (ሮሜ 14:10-12)።

ኢየሱስ ክርስቶስን በማንኛውም ጊዜ ለማየት የምትጠበቅ አጥቢያ ቤተ ክርስቲያን፤ ንቁና በድል-ነሺነት የሚመላለሱ አባላት ይኖሩአታል። የጌታን ምጽአት መጠበቅ፤ ነፍሳትን ለመማረክ (2:19-20) እና በክርስትና ጸንቶ ለመኖር (3:11-13) ትልቅ ማነቃቂያ ነው። የጌታ ምጽአት በኃዘን ውስጥ የሚኖሩ የመጠቀሳሳት ሐሳቦች (4:13-18) የሚያላብስና ፈሪሃ-እግዚአብሔር ለሰፈነበት ሕይወት የላቀ ማበረታቻ ነው (5:23-24)። አብያተ-ክርስቲያናት ይህንን አስደናቂ መሠረታዊ ትምህርት መዘንጋታቸው በእጅጉ አሳዛኝ ነው። እንዲሁም አብያተ-ክርስቲያናት በጉዳዩ እያመኑበትና እየሰበኩት ዳሩ ግን በሕይወታቸው ውስጥ አለመለማመዳቸው የባለ አሳዛኝ ጉዳይ ነው።

ጳውሎስ ይህች ቤተ ክርስቲያን እንዴት እንደተወለደች በማስታወስ (1:3)፤ ምእመናኗም ስለነበራቸው መንፈሳዊ ባሕርያት እግዚአብሔርን ያመሰግናል። ተስሎንቄዎች የተመረጡ፤ መልካም ምሳሌነትን ያተረፉ፤ የላቀ መሻት ያላቸው፤ ብሎም ምጽአቱን የሚጠበቁ ነበሩ። መረሳት የሌለበት ፍሬ ነገር ደግሞ አብያተ ክርስቲያናት የግለሰቦች ጥርቅሞች መሆናቸው ነው። እኔና አንተ ስለ ቤተ ክርስቲያን ስንናገር፤ ከቶውንም «እነርሱ» ማለት የለብንም ፤ «እኛ» ነው እንጂ። እኛ ቤተ ክርስቲያን ነን። ይህም ማለት እኔና አንተ እነዚህን መንፈሳዊ ባሕርያት ብንጉናጸፍ፤ ቤተ ክርስቲያናችን እግዚአብሔር እንድትሆን የሚፈልገውን ዓይነት ሆና ትገኛለች። የዚህም ውጤት ከደኅንነት ርቀው የጠፉትን ወደ ጌታ ቤት መማረክና ጌታን ማስከበር ይሆናል።

እያንዳንዱ ቤተ ክርስቲያን መሆን ያለበት እያንዳንዱ ክርስቲያን መሆን ያለበትን ነው፡- ምርጥ (በዳግም ልደት)፤ መልካም ምሳሌነት ያለው (ትክክለኛ ባሕርይ ያላቸውን ሰዎች በመምሰል)፤ የላቀ መሻት ያለውና (ወንጌሉን ለሌሎች በማካፈል)፤ እንዲሁም በተሰፋ የሚጠበቅ (በየዕለቱ የጌታን ምጽአት በመናፈቅ)።

ምናልባት ራስን የመመርመሪያው ጊዜው አሁን ይሆናል።

1ኛ ተሰሎንቂ 2: 1-12

«ወንድሞች ሆይ፥ ራሳችሁ ወደ እናንተ መግባታችን ከንቱ እንዳልሆነ ታውቃላችሁና። ነገር ግን እንደምታውቁት በፊልጵስዩስ አስቀድመን መከራ ተቀብለን ተንገላትተንም፥ በብዙ ገድል የእግዚአብሔርን ወንጌል ለእናንተ እንናገር ዘንድ በአምላካችን ደፈርን። ልመናችን ከስሕተት ወይም ከርኩሳት ወይም ከተንኩል አልነበረምና፤ ነገር ግን ወንጌልን አደራ ይሰጠን ዘንድ እግዚአብሔር የታመንን ሆነን እንዳገኘን መጠን፥ እንዲሁ እንናገራለን፥ ልባችንን የሚመረምር እግዚአብሔርን እንጂ ሰውን ደስ እንደምናሰኝ አይደለም። እንደምታውቁ፥ እያቁላመጥን ከቶ አልተናገርንም፥ እግዚአብሔርም እንደሚመሰክር እያመካኘን በመጎምጀት አልሠራንም፤ የክርስቶስም ሐዋርያት እንደመሆናችን ልንከብድባችሁ ስንችል፥ ከእናንተ ቢሆን ወይም ከሌሎች ክብርን ከሰው አልፈለግንም። ነገር ግን ሞግዚት የራስዋን ልጆች እንደምትከባከብ፥ በመካከላችሁ የዋሆች ሆንን፤ እንዲሁም እያፈቀርናችሁ የእግዚአብሔርን ወንጌል ለማካፈል ብቻ ሳይሆን የገዛ ነፍሳችንን ደግሞ እናካፍላችሁ ዘንድ በጎ ፈቃዳችን ነበረ፥ ለእኛ የተወደዳችሁ ሆናችሁ ነበርና።

«ወንድሞች ሆይ፥ ድካማችንና ጥረታችን ትዝ ይላችኋልና፤ ከእናንተ በአንዱ ስንኳ እንዳንከብድበት ሌሊትና ቀን እየሠራን፥ የእግዚአብሔርን ወንጌል ለእናንተ ሰበክን። በእናንተ በምታምኑ ዘንድ በእንዴት ያለ ቅድስናና ጽድቅ ነቀፋም በሌለበት ኑሮ እንደ ሄድን፥ እናንተና እግዚአብሔር ምስክሮች ናችሁ፤ ወደ መንግሥቱ ወደ ክብሩም ለጠራችሁ ለእግዚአብሔር እንደሚገባ ትመላለሱ ዘንድ እየመከርንና እያጸናን እይመሰክርንላችሁም፥ አባት ለልጆቹ እንደሚሆን ለእያንዳንዳችሁ እንደሆንን ታውቃላችሁና።»

ሕፃኑን በእንክብካቤ እንዲያድግ መርዳት

አንደኛ ተሰሎንቄ ምዕራፍ አንድ ከወንጌላዊው ጳውሎስ ጋር አስተዋውቆናል። ይኸኛው ምዕራፍ ደግሞ ታላቁ ሐዋርያ እራሱ በመሠረታቸው አብያተ ክርስቲያናት ውስጥ ለሚገኙ አዳዲስ አማኞች እንዴት እንደሚጠነቀቅ ስለሚያብራራ፤ ከመጋቢው ጳውሎስ ጋር ያስተዋውቀናል። ጳውሎስ «የአብያተ ክርስቲያናትን አሳብ» (2ኛ ቆሮ. 11:28) በአገልግሎቱ ውስጥ ከተጋፈጣቸው መከራዎች ሁሉ በላይ የላቀ ሸክም አድርጎ ይቆጥራል (2ኛ ቆሮ. 11 ከቁጥር 23 ጀምሮ)።

እግዚአብሔር ወንጌልን ከደገንነት ርቀው ለጠፉት ሰዎች ለማድረስ በሰዎች እንደሚጠቀም ሁሉ፤ በክርስቶስ ሕፃናት የሆኑትን ለመንከባከብና ወደ ብስለት ይደርሱ ዘንድ ለመምራትም እንደዚሁ በሰዎች ይጠቀማል። የተሰሎንቄ ቤተ ክርስቲያን በሐዋርያውና በረዳቶቹ አማካኝነት የተወለደች ስትሆን፤ ለሕፃኔቱ ቤተ ክርስቲያን እንክብካቤ ይደረግላት የነበረውም ጳውሎስና የአገልግሎት አጋሮቹ ባቀረቡላት ታማኝነት በጎላበት መጋቢነት አማካኝነት ነበር። ይህም በመከራ ማዕበል መሀል ጸንተው እንዲቆሙ ረዳቸው።

በእነዚህ ቁጥሮች ውስጥ፤ ጳውሎስ ለሌጋዋ ቤተ ክርስቲያን ሲያስተምርና ሲጠነቀቅ ሳለ የሰጠውን የአገልግሎት ዓይነት ያስታውሳቸዋል። ከዚህም ውስጥ የአገልግሎቱን ሦስት ሥዕሎች እንመለከታለን።

ታማኝ አገልጋይ (2:1-6)

ጳውሎስ «የወንጌል አደራ» ተሰጥቶት ነበር (2:4)። ይኸውም እርሱ ራሱ ያቀነባበረው ወይም ከሰዎች የተቀበለው መልእክት አልነበረም (ገላ. 1:11-12)። ጳውሎስ ራሱን የእግዚአብሔርን መልእክት ለማስተላለፍ አደራ እንደተሰጠው ሰው አድርጎ ይቆጥራል።

አንድ ባለአደራ የጌታውን ንብረት በሙሉ ከመያዝና ከመጠቀም በስተቀር፤ የራሱ የሆነ ነገር የለውም። ዮሴፍ በጲጥፋራ ቤት ውስጥ በባለአደራነት ተሹሞ ነበር (ዘፍ. 39:1-6)። በመሆኑም የጌታውን ጉዳዮች በመከታተልና ንብረቶቹን በሙሉ በመቆጣጠር ለጌታው በሚበጅ መልኩ

ይጠቀምባቸዋል። አንድ ቀን እያንዳንዱ ባለአደራ ስለአገልግሎቱ ምላሽ ይሰጣል (ሉቃ. 16: 1-2)። ታማኝነቱን ካጎደለም፤ መከራ ይደርስበታል።

የወንጌሉ መልእክት እግዚአብሔር በአደራ የሰጠን ንብረት ነው። በመሆኑም ለእግዚአብሔር ክብር «መንፈሳዊ ትርፍ» እንዲያመጣ መነገድ እንጂ፤ መቅበር የለብንም። አንዳንድ ክርስቲያኖች የቤተ ክርስቲያን ብቸኛው ኃላፊነት ወንጌሉን ከሚለውጡ ሰዎች መጠበቅ እንደሆነ አድርገው ያስባሉ (ገላ. 1: 6-9)። እውነታው ግን ወንጌሉን ለሌሎች ማካፈል አለብን፤ ይህ ካልሆነ በከንቱ እየጠበቅነው ነው።

ታማኝነት ለአንድ ባለአደራ ሊኖረው የሚገባው እጅግ አስፈላጊ ብቃት ነው (1ኛ ቆሮ. 4: 1-2)። በሰዎች ዓይን ሲታይ ተወዳጅነትን ላያተርፍ ቢችልም፤ በእግዚአብሔር ዓይኖች ፊት ግን ታማኝ ሆኖ መገኘት አለበት። «ልባችንን የሚመረምር እግዚአብሔርን እንጂ ሰውን ደስ እንደምናሰኝ አይደለም» (2: 4)። የሰዎችን ሙገሳ የሚፈልግ ክርስቲያን፤ የእግዚአብሔርን ምስጋና የማግኘት ብቃት ያጣል። ጳውሎስ በባለአደራነት ያከናወነውን የአገልግሎት ባሕርይ ስንመለከት፤ ታማኝነት ምን እንደሆነ እንረዳለን።

1. የአገልግሎቱ ሁኔታ (2: 1-2)፡- ጳውሎስና ሲላስ በፊልጵስዩስ ድብደባና ውርደት ቢደርስባቸውም፤ ወደ ተሰሎንቄ ተጉዘው በዚያ ሰበኩ። እንዲህ ዓይነት ሁኔታ ቢያጋጥመን ብዙዎቻችን የዕረፍት ፈቃድ በወሰድንም ነበር፤ አለበለዚያም በዚህ ሰበብ ከአገልግሎቱ ለመለየት ማመኘኛ ባገኘንም ነበር። ጳውሎስ ግን እንዲህ ዓይነት ሰው አልነበረም። ተስፋ ቆርጦ ወደኋላ የሚያፈገፍግ ሳይሆን፤ በቆራጥነት የሚገሰግስ የእምነት ጀግና ነበር። ለእግዚአብሔር ራስን አሳልፎ ከመስጠት የመነጨ «ቅዱስ ድፍረት» ነበረው። ከእርሱ በፊት እንደነበሩት ሐዋርያት፤ ጳውሎስ በድፍረት የምሥራቹን ቃል አውጀል (የሐዋ. 4: 13፤ 29፤ 31)።

የሰበከት አገልግሎቱን የሚያካሄደው «በብዙ ገድል» ነበር። ይህም ተወዳዳሪ አትሌትን የሚያመለክት ሲሆን፤ ትርጉሙም «ውድድር፤ ትግል» ማለት ነው። የግሪኩ ዓለም ከአትሌቲክስ ውድድሮች ጋር የጠበቀ ዝምድና ስለነበረው፤ ጳውሎስ ብዙውን ጊዜ መንፈሳዊ እውነቶችን ለማብራራት በዚሁ አሳብ ይጠቀማል (1ኛ ቆሮ. 9: 24-27፤ ፊልጵ. 3: 13-14፤ 2ኛ ጢሞ. 4: 7)። የክርስትናን ሕይወት ራስን ሙሉ በሙሉ በመስጠት ከፍተኛ ልምምድ ማድረግን እንደሚጠይቅ ለማሳየት፤ በአትሌቲክስ ውድድር

ምሳሌነት በፊልጵስዩስ 1:30 ላይ ተጠቅሞበታል። በፊልጵስዩስ ቤተ ክርስቲያን መመሥረት ቀላል አልነበረም-በተሰሎንቄም ቢሆን።

2. የአገልግሎቱ መልእክት (2:3):- «ልመናችን ከስሕተት ... አልነበረም።» በዚህ ስፍራ የመልእክቱን እውነተኛነት አረጋግጦላቸዋል። እንደዚሁም በዚሁ ደብዳቤ ውስጥ ወንጌል የሚለውን ቃል ስድስት ጊዜ ጠቅሶታል። ይህ ስለ ክርስቶስ ሞትና ትንሣኤ የሚናገረው መልእክት እውነተኛ መልእክትና በእውነተኛነቱም ብቸኛ የሆነ ወንጌል ነው (1ኛ ቆሮ. 15:1-6፤ ገላ. 1:6-12)። ጳውሎስ ይህንን ወንጌል ያገኘው ከእግዚአብሔር እንጂ ከሰው አልነበረም። ከደኅንነት ርቆ የጠፋውን ሰው የሚያድነው ብቸኛው መልካሙ የምሥራች ወንጌል ብቻ ነው።

3. የአገልግሎቱ አነሣሽ ምክንያት (2:3):-አነሣሽ ምክንያቶቹ ንጹሐን ስለነበሩ፤ የ«ርኩሰት» ጥፋት አልነበረበትም። ትክክለኛውን መልእክት በተሳሳቱ አነሣሽ ምክንያቶች በመገፋፋት መስበክ ይቻላል (ፊልጵ. 1:14-19)። የሚያሳዝነው ደግሞ፤ በጳውሎስ ዘመን አንዳንድ ሰዎች ሃይማኖትን የገንዘብ ማግኛ መንገድ አድርገው ይጠቀሙበት ነበር። ጳውሎስ ወንጌሉን ጉምጅቱን የመሸፈኛ ሸማ አድርጎ አልተጠቀመበትም (2:5)። በአካሄዱ ሁሉ ግልጽና ታማኝ ሲሆን፤ ለኑሮው መደገሚያ ለማግኘት ሲል በሥራ ላይ ተሰማርቶ ነበር (2ኛ ተሰ. 3:8-10)።

ጳውሎስ በገንዘብ ጉዳይ ላይ በጣም ጥንቁቅ ሰው ነበር። ማንም የሃይማኖት ሽቃጭ አድርጎ እንዲቆጥረው ቀዳዳ ለመክፈት አልፈለገም ነበር (1ኛ ቆሮ. 9:1-18)። ሐዋርያ እንደመሆኑ፤ ከቤተ ክርስቲያን ድጋፍ የማግኘት ዕድል ቢኖረውም፤ ዳሩ ግን አገልግሎቱን ሊያስነቅፍ ከሚችል ከማንኛውም ሐሜት ነፃ ለመሆን ሲል መብቱን እርግፍ አድርጎ ትቷል።

4. የአገልግሎቱ መንገድ (2:3):- ጳውሎስ ሰዎችን ለማሳመን በማታለያ ዘዴ ወይም በተንኩል መንገድ አልተጠቀመም። «ተንኩል» ተብሎ የተተረጎመው ቃል «ከመንጠቆ ላይ ምግብ መጨመር» የሚል አሳብ አለው። በሌላ አባባል ጳውሎስ፤ አንድ ብልጣብልጥ ነጋዴ ሰዎች ዕቃውን እንዲገዙለት በሚያጠምድበት መንገድ፤ ሰዎች ወደ ደኅንነት እንዲደርሱ አላጠመደም ነበር። መንፈሳዊ ምስክርነትና «የክርስትና ንግድ» የተለያዩ ነገሮች ናቸው። ደኅንነት የእግዚአብሔር ቃልና የመንፈስ ቅዱስ ኃይል ውጤት እንጂ (1:5)፤ የቀልጣፋ ሙግት ወይም ነገሮችን በተራቀቀ ዘዴ የማቅረብ ፍጻሜ አይደለም።

ብዙውን ጊዜ፥ «መልእክትህ ትክክል እስከሆነ ድረስ፥ ዘዴህ የትኛውም ዓይነት ቢሆን ግድየለኝም» የሚል አባባል እንሰማለን። ይሁንና ወንጌሉ የእግዚአብሔርን አንድያ ልጅ መሥዋዕትነት የጠየቀ ውድ ነገር ሆኖ ሳለ፥ አንዳንድ ዘዴዎች አስጸያፊ በመሆናቸው ለወንጌሉ ደረጃ የማይመጥኑ ናቸው። ወንጌሉ በእግዚአብሔር ክብር ማዕከልነት ላይ ያረፈ ሲሆን፥ እነዚህ ዘዴዎች ግን ዓለማዊና በሰው ማዕከላዊነት ላይ ያተኮሩ ናቸው።

በተሰሉንቁ የሚገኙ የጳውሎስ ጠላቶች የዚሁ አዲስ መልእክት ሽቃጭ እንደሆነ አድርገው ወቀሱት። ብቸኛውና አነሣሽ ምክንያቱም ገንዘብ ማግኘት እንደሆነ በማስመሰል ተናገሩ። በመሆኑም ራሱን ታማኝ ባለአደራ አድርጎ በማቅረብ፥ ጳውሎስ ለእነዚህ ተቺዎች ምላሽ ይሰጣል፤ አንባቢዎቹም እውነቱን እንደተናገራቸው ያውቁ ነበር። (በ 1:5፤ 2:1፥ 5፥ 11፤ 3፥3-4፤ 4፥2፤ 5፥2 «ታውቃላችሁ» የሚለውን ቃል ተመልከት።) ጳውሎስ የእግዚአብሔርንና የአማኞቹን ምስክርነት ፈለገ። እርሱ «በእግዚአብሔርና በሰው ፊት ሁልጊዜ ነውር የሌለባት ሕሊና» ነበረው (የሐዋ. 24:16)።

ጳውሎስ ማቄላመጥን (ሽንገላን) ይጠላ ነበር (2:5)። ዳዊትም ይህንን ኃጢአት ይጠላ ነበር። «እርስ በርሳቸው ከንቱ ነገርን ይናገራሉ፤ በሽንገላ [በቁልምጫ] ከንፈር ሁለት ልብ ሆነው ይናገራሉ» (መዝ. [12]:2)።

በአንድ ወቅት፥ ሌሎችን በማቄላመጥ የሚያነጋግር ሰው ተግባቢ ሳይሆን፥ ሰዎችን ወደፈለገበት አቅጣጫ ለመምራት የሚሞክር መሠሪ እንደሆነ የሚናገር ታሪክ አንብቤ ነበር። ይኸው ማቄላመጥን የሚወድ ሽንጋይ ሰው እውነትን ወይም ውሸትን በማውራት፥ የሰዎችን ውሳኔዎች ለራሱ ጥቅም ለማዋል ለሚወጥነው ያልተቀደሰ ዓላማ ማሳኪያ ይጠቀምበታል።

አንዳንድ ሰዎች ራሳቸውን ሳይቀር ይሸንግላሉ። «በአንደበቱ ሽንግሎአልና» (መዝ. [36]:2)። ይህ በመጽሐፈ አስቴር ውስጥ የሚገኘው የዚያ ክፉ ሰው የሐማ ኃጢአት ነበር። ራሱን የማቄላመጡ ጉዳይ እጅግ ስላሳሰበው፥ ይህንኑ ዓላማ ከግብ ለማድረስ አይሁዶችን ሁሉ ለመጨናጨፍ ሜራ ወጥኖ ነበር።

አንዳንድ ሰዎች እግዚአብሔርን ለመሸንገል ይጣጣራሉ። «[እስራኤላውያን] በአፋቸው ብቻ ወደዱት፤ በአንደበታቸውም ዋሹበት» [መዝ. (78):36]። መሸንገል ወይም ማቄላመጥ ሌላው የውሸት ዓይነት

ነው። ልባችን ከእርሱ ርቆ ሳለ፤ በአፋችን ለእግዚአብሔር አንድ ነገር መናገር ማለት ነው (ማር. 7:6)።

አንዳንድ ክርስቲያኖች ወዳጆች ለማፍራትም ሆነ ሰዎችን ለመማረክ በተለያዩ የመደለያ ዘዴዎች ይጠቀማሉ። እውነተኛ የወንጌል አገልግሎት ግን በሐቀኝነት (ማለትም በፍቅር) ኃጢአትንና ፍርድን በመዳኘት፤ የማያምነውን ሰው በራስ ከመመካት ከንቱ አዝማሚያ ያድነዋል። የጳውሎስ ዘዴ እንደ አነሣሽ ምክንያቱ ሁሉ ንጹሕ ነበር፤ በመንፈስ ቅዱስ ኃይል የእግዚአብሔርን ቃል አቅርቦ፤ እግዚአብሔር እንደሚሠራ ተማመነ።

አፍቃሪ እናት (2:7-8)

የባለአደራ አትኩሮት ታማኝነት ሲሆን፤ የእናት አትኩሮት ደግሞ ገርነት ነው። ሐዋርያ እንደመሆኑ፤ ጳውሎስ ሥልጣን ያለው ሰው ነበር፤ ዳሩ ግን ሁልጊዜም ሥልጣኑን በፍቅር ይጠቀምበት ነበር። በክርስቶስ ሕፃናት ለሆኑት ሰዎች አስፈላጊውን እንክብካቤ ያደርግላቸው ስለነበር፤ የፍቅር መስተንግዶውን ተረድተውት ነበር። እንደ እውነቱ ከሆነ፤ ጳውሎስ ለልጆቹ እንደምትጠነቀቅ አፍቃሪ እናት ነበር።

ለልጆች እንክብካቤ ለማድረግ ጊዜና ጉልበትን ይጠይቃል። ለአዳዲሶቹ አማኞች ጳውሎስ ራሱ መሥዋዕት ከፍሎ እንክብካቤ አደረገላቸው እንጂ፤ ወላጅ እንደሌላቸው ልጆች ለሕፃናት ማሳደጊያ በማስረከብ አልረሳቸውም ነበር። ወይም በራሱ የግል አገልግሎት ምትክ «መጽሐፍ እንዲያነቡ» አልነገራቸውም። እርግጥ ጥሩ ክርስቲያናዊ ሥነ-ጽሑፍ አዳዲስ ክርስቲያኖች እንዲያድጉ እገዛ ያደርጋል።

ጳውሎስ አዳዲስ ክርስቲያኖችን በትዕግሥት ያስተናግድ ነበር። የእኔና የባለቤቴ አራቱ ልጆቻችን በአሁኑ ጊዜ አድገው ትላልቅ ሰዎች ሆነዋል፤ ዳሩ ግን እዚህ ከመድረሳቸው በፊት የቱን ያህል ባለቤቴና እኔ በእጅጉ እንደታገሥን ልነግርህ እወዳለሁ። (ይህንን በማካካሱ በኩል እኛንም፤ ወላጆቻችን በጣም ታግሠውናል!) ልጆች ወዲያውኑ አድገው ራሳቸውን አይችሉም። በመሆኑም፤ ልጆች ሁሉ በዕድሜ እየገፉ ሲሄዱ በአንዳንድ በማያስደስቱ ልምዶች ውስጥ ያልፋሉ፤ እየበሰሉ ሲሄዱም የተለያዩ ችግሮችን ይጋፈጣሉ። ፍቅር ስለሚታገሥና ቸርነትንም ስለሚያደርግ (1ኛ ቆሮ. 13:4)፤ ጳውሎስም ለእነርሱ ከነበረው ፍቅር የተነሣ ታጋሽ ሆነ።

በተጨማሪም ጳውሎስ መግባቸዋል። ቁጥር 7፤ «ጡት የምታጠባ እናት የራስዋን ልጆች እንደምትንከባከብ» ተብሎ ሊነበብ ይችላል። ከዚህ

የምንማረው ምንድን ነው? ጡት የምታጠባ እናት የራስዋን ሕይወት ለልጇ ታከፍላለች። ጳውሎስ በቁጥር 8 ላይ የሚለው ይህንኑ ነው። አንዲት ጡት የምታጠባ እናት ልጇን ለሌላ ሞግዚት አሳልፋ ልትሰጥ አትችልም። ሕፃኑ ልጅ ከልቧ አጠገብ፤ በእቅፎችዋ ውስጥ መሆን አለበት።

ጡት የምታጠባ እናት ለእራሷ ምግብ ትመገብና ለልጇ ወደሚሰማማ ወተት ትለውጣለች። የበሰለው ክርስቲያን የእግዚአብሔርን ቃል ይመገብና ለወጣት አማኞች ያካፍላል። እነርሱም በዚህ ዓይነት ያድጋሉ (1ኛ ጴጥ. 2: 1-3)። ሕፃን ልጅ እናቱ ከተመገበችው የተበከለ ምግብ የተነሣ ሊታመም ይችላል። ሌሎችን የሚመግብ ክርስቲያንም እንዲሁ ለራሱ ትክክል ያልሆነ ነገር እንዳይመገብ መጠንቀቅ አለበት።

መሥዋዕትነትን ከመክፈል፤ ከመታገሥና ከመመገብ በተጨማሪም፤ እናት ልጇን ትጠብቃለች። ንጉሥ ሰሎሞን በሕይወት የነበረው ልጅ እናት ማን እንደሆነች ለማወቅ የቻለው በዚህ ሐቅ አማካኝነት ነበር (1ኛ ነገሥ. 3: 16-18)። ጳውሎስ ወንጌሉን ብቻ ሳይሆን፤ የገዛ ሕይወቱን ጭምር ለመስጠት ተዘጋጅቶ ነበር። ለተሰሎንቄዎች የነበረው ፍቅር እጅግ የገዘፈ በመሆኑ፤ ቢያስፈልግ ለእነርሱ ለመሞት እንኳ ፈቃደኛ ነበር።

ይሁንና «ጡት የምታጠባ እናት» መሆን ቀላል አይደለም። ለሙሴም ቢሆን የእግዚአብሔርን ሕዝብ የመንከባከቡ ሸክም ከብዶት ነበር። «አንተ ለአባቶቻቸው ወደማልህላቸው ምድር አደርሳቸው ዘንድ፡- ሞግዚት የሚጠባውን ልጅ እንድታቅፍ በብብትህ እቀፋቸው የምትለኝ፤ በውኑ ይህን ሕዝብ ሁሉ እኔ ፀንስሁትን? ወለድሁትንስ?» (ዘኁ. 11: 12)። ይሁንና ለአዳዲስ ክርስቲያኖች የቃሉን ወተት በማቅረብ ካልተንከባከብናቸው፤ የቃሉን ሥጋ ለማግኘትና ለማጣጣም ወደሚችሉበት ከፍተኛ የብስልት ደረጃ ሊደርሱ አይችሉም (ዕብ. 5: 10-14)።

አሳቢ አባት (2: 9-12)

ጳውሎስ በቆሮንቶስ ለነበሩት ቅዱሳን እንዳደረገው ሁሉ፤ ለተሰሎንቄ አማኞችም «መንፈሳዊ አባት» እንደሆነ ይናገራል። «በክርስቶስ አእላፍ ሞግዚቶች ቢኖሩአችሁ ብዙ አባቶች የሉአችሁም፤ እኔ በክርስቶስ ኢየሱስ በወንጌል ወልጄአችኋለሁና» (1ኛ ቆሮ. 4: 15)። በጳውሎስ አገልግሎት ውስጥ የእግዚአብሔር መንፈስ በእግዚአብሔር ቃል ስለተጠቀመ፤ በተሰሎንቄ ብዙ ሰዎች በእግዚአብሔር ቤተሰብነት ዳግም ተወልደው ነበር።

ይሁንና አባት መውለድ ብቻ ሳይሆን፤ ለልጆቹ እንክብካቤም ያደርጋል። የራሱን ሥራ ከሐሰተኛ ክሶች ከመከላከሉ ጎን ለጎን፤ ጳውሎስ በተሰሉንቁዎች መንፈሳዊ አባትነቱ ከሚያከናውናቸው ተግባራት ሦስቱን ይጠቅሳል።

1. ሥራው (2:9)፡- አባት ቤተሰቡን ለማስተዳደር ሲል ይሠራል። ምንም እንኳን የፊልጵስዩስ ክርስቲያኖች የገንዘብ ድጉማ ቢያደርጉለትም (ፊልጵ. 4:15-16)፤ ጳውሎስ አሁንም እንኳን ድንኳን በመስፋት ወጪውን ይሸፍንነበር። በመሆኑም፤ ማንም ሰው አገልግሎቱን ለገዛ ጥቅሙ እንደሚያውል አድርጎ ሊወቅሰው አይችልም ነበር። በኋላ ጳውሎስ በቆሮንቶስ ቤተ ክርስቲያን ውስጥ የነበሩትን ሰነፍ ክርስቲያኖች ስለ ሥራ ክቡርነት ለማሳመን ይህንኑ እውነታ ተጠቅሞበታል (2ኛ ተሰ. 3 ከቁጥር 6 ጀምሮ)።

ጳውሎስ «ድካም» እና «ጥረት» በሚሉ ቃላት ይጠቀማል። ጄ.ቢ. ፊሊፕስ እነዚህን ቃላት፤ «ትግሎቻችንና ብርቱ ተግባራችን» በማለት ተርጉመዋል። «መማሰንና መከራን መጋፈጥ» የሚለው ሌላው ትርጉም ሊሆን ይችላል። በአንድ ጊዜ ድንኳንን መስፋትና በሌላ ጊዜ ቃሉን ማገልገል ቀላል አይደለም። ጳውሎስ «ቀንና ሌሊት» ተግባሩ መሥራቱ የሚያስደንቅ አይሆንም (የሐዋ. 20:31)። ይህንን ያደረገው አማኞችን ስለወደደና በተቻለ ዓቅም ሊረዳቸው ስለፈለገ ነበር። «እናንተን እንጂ ያላችሁን አልፈልግምና። ወላጆች ለልጆች እንጂ ልጆች ለወላጆች ገንዘብ ሊያከማቹ አይገባቸውምና» (2ኛ ቆሮ. 12:14)።

2. ኑሮው (2:10)፡- አባቶች ለልጆቻቸው መልካም ምሳሌዎች በሚሆኑበት ሁኔታ መኖር አለባቸው። እንደዚሁ ሁሉ ጳውሎስ ሕይወቱ በማንኛውም መንገድ መልካም ምሳሌነት እንደነበረው የተሰሉንቁን አማኞች በእማኝነት ሊያቀርብ ይችላል ነበር። ከምእመናኑ ውስጥ ጳውሎስን መልካም ምሳሌነት እንዳላሳየ አድርጎ የሚኮንን ማንም ሰው አልነበረም። በተጨማሪም እግዚአብሔር የጳውሎስን ሕይወት አይቷል፤ በመሆኑም፤ ጳውሎስ ለቤተ ክርስቲያን ቤተሰብ በመጠንቀቅ የተሰጠ ሕይወት ስለመኖሩ፤ እግዚአብሔርን በምስክርነት ለማቅረብ አልሠጋም ነበር።

ሕይወቱ ቅዱስ ነበር። ይህ ቃል በግሪክኛ «እግዚአብሔር የሰጠውን ኃላፊነት በጥንቃቄ መፈጸም» ማለት ነው። በመሆኑም የጠለቀ እምነት እንደ

ነበረውና እምነቱም ከአኗኗሩ ይታይ እንደ ነበር፤ ከዚህ ቃል እንረዳለን። ይኸው ተመሳሳይ ቃል በራእይ 15:4 እና 16:5 ላይ የእግዚአብሔርን ባሕርይ ለመግለጽ ተጠቅሶአል።

እንዲሁም ሕይወቱ ጽድቅ የሚታይበት ነበር። ይህም የባሕርይንና የጸባይን ታማኝነትና ቀጥተኛነት (ቀናነት) ያመለክታል። ይህ «የሕግ ጽድቅ» ሳይሆን፤ ዳሩ ግን እግዚአብሔር ራሳችንን ለእርሱ በምናስረክብበት ጊዜ በሕይወታችን ውስጥ የሚፈጽመው ነው (ፊልጵ. 3:4-10)።

በተጨማሪም የጳውሎስ ሕይወት ነቀፋ የሌለበት ነበር። ጠላቶቹ ይከሱት ይሆናል፤ ዳሩ ግን ማንም ሰው ከጳውሎስ ላይ በደል አገኘሁ ብሎ በመረጃ ሊያስረግጥ አይችልም ነበር። ክርስቲያኖች በዓለም ውስጥ ሲኖሩ «ነቀፋና ጉጂ ባሕርይ የሌላቸው» ሊሆኑ ይገባል (ፊልጵ. 2:15)።

3. ቃሎቹ (2:11-12)፡- አባት ተግባሩ በመሥራት በሚያገኘው ገንዘብ ቤተሰቡን መደገፍ ብቻ ሳይሆን፤ መልካም ምስሌነትን በማሳየትም ቤተሰቡን ሊያስተምር ይገባል። ከቤተሰቡ አባላት ጋር ለመጫወት ጊዜ መውሰድ አለበት። ጳውሎስ ለእነዚህ አዳዲስ አማኞች በጌታ እንዲያድጉ የሚረዱዋቸውን እውነቶች የማስተማርን አስፈላጊነት ያውቅ ነበር።

ጳውሎስ ከያንዳንዱ አማኝ ጋር በግል የመግባባት ጥበብ ነበረው። «አባት ለልጆቹ እንደሚሆን ለእያንዳንዳችሁ እንደ ሆንን ታውቃላችሁና» (2:11)። ያንን ያህል ሥራ ቢበዛበትም፤ ጳውሎስ አሁንም ከማኅበረ-ምእመናን አባላት ጋር በግል ለምክር አገልግሎት የሚገናኝበት ጊዜ ነበረው። የቤተ ክርስቲያን መሪዎች በርካታ አባላት የሚሳተፉበትን ትልቅ ቡድን ማገልገላቸው መልካም ቢሆንም፤ ከሕዝቡ ጋር አንድ - ለአንድ ተገናኝቶ መወያየቱም አስፈላጊ ነው። ጌታችን ምንም እንኳ እጅግ ለሚበዛ ሕዝብ የስብከት አገልግሎት ቢሰጥም፤ ከግለሰቦች ጋር የሚገናኝበትን ጊዜ አላጣም ነበር። በመሠረቱ፤ ይህ አስቸጋሪ ቢሆንም፤ ዳሩ ግን በትጋት የሚሠራ ሥራ ነው። ይሁንና እግዚአብሔርን የሚያስከብርና ሽልማትም የሚያስገኝ ተግባር ነው።

ጳውሎስ አዳዲስ አማኞችን አበረታቷል። ልጆቹ ቶሎ ብለው ተስፋ እንዳይቆርጡበት የሚፈልገው አባትም ለልጆቹ የሚያደርገው ይህንኑ መሰል ማበረታታት ነው። አዳዲስ ክርስቲያኖች በጌታ የሚያበረታታቸውን ሰው ይሻሉ። «መገሠጽ» የሚለው «አንድን ሰው ማቅረብ፤ ማበረታታት» የሚል

ትርጉም አለው። ይህም ማለት ጳውሎስ ዘልፎአቸዋል ማለት ሳይሆን፤ ይልቁንም ከጌታ ጋር ወደ ፊት እንዲራመዱ አበረታቷቸዋል ማለት ነው።

አንዲት የሬዲዮ አድማጭ ከዝግጅታችን ላገኘችው አበረታች መልእክት የምስጋና ቃላት ያዘለ ደብዳቤ ጽፋልኝ ነበር። እርስዋም፡ «ወደ ቤተ ክርስቲያን በምንሄድበት ጊዜ መጋቢያችን የሚያደርገው ነገር ቢኖር እኛን መዝለፍና በቃላት ጅራፍ ማቆሳሰል ብቻ ነው። እንደ እውነቱ ከሆነ የዚህ ዓይነቱ ስብከት ሰልችቶናል። አንዳንድ የማበረታቻ ቃላት ማድመጡ መንፈስን ያድሳል» ብላ ነበር።

ጳውሎስ ከዚህም በተጨማሪ አማኞችን አጽናንቶአቸዋል። ይህ ቃል ከፍ ብሎ ከቀረበው «ማበረታቻ» ጋር የሚመሳሰል አሳብ ያዘለ ተግባር ላይ የሚያተኩር ነው። ጳውሎስ ያደረገው የተሻለ ስሜት እንዲሰማቸው ብቻ ሳይሆን፤ የተሻለ ነገር ለማድረግ እንዲፈልጉም ጭምር ማነቃቃት ነበር። አባት ልጁን ስሕተቱን ለማረም እንዲጣጣር ማበረታታት እንጂ፤ ማሞላቀቅ የለበትም። የክርስቲያን ማበረታቻ እንቅልፍ የሚያስወስድ ክኒን ሊሆን አይገባም። ይልቁንም የተሻለ ነገር ለማከናወን የሚያነቃቃን ሊሆን ይገባል።

በመጨረሻም፡ ጳውሎስ አደፋፍሮአቸዋል። ይህም ማለት ጳውሎስ ራሱ ከጌታ ጋር ካሳለፈው የሕይወት ልምምድ በመነሣት መስክሮላቸዋል ማለት ነው። የግል ምስክርነት የመስጠትን አሳብ ያንጸባርቃል። አንዳንድ ጊዜ እግዚአብሔር ያደረገልንን ነገር ለአዳዲስ ክርስቲያኖች እንመሰክር ዘንድ በአስቸጋሪ ሁኔታዎች ውስጥ እናልፋለን። «እርሱ በመከራችን ሁሉ ያጽናናል፤ ስለዚህም እኛ ራሳችን በእግዚአብሔር በምንጽናናበት መጽናናት በመከራ ሁሉ ያሉትን ለማጽናናት እንችላለን» (2ኛ ቆሮ. 1:4)።

ወላጆች የሆንን ሰዎች ልጆቻችን (በተለይም ወጣቶች) «ድሮ ልጅ ሳለሁ ...» ብለን የምናቀርብላቸውን ታሪክ ለመስማት እንደማይፈልጉ እናውቃለን። ይሁንና ይህ ቤተሰብን ለማሠልጠን ከሚረዱ አስፈላጊ ክፍሎች አንዱ ነው። አንድ «መንፈሳዊ አባት» ከጌታ ጋር ከነበረው ልምምዱ በመነሣት «ልጆቼን» ለማጽናናትና ለመርዳት መቻሉ ግሩም ነው። «ልጆቼ ኑ፤ ስሙኝ፤ እግዚአብሔርን መፍራት አስተምራችኋለሁ» (መዝ. [34]:11)።

የዚህ ለአማኞች የሚሰጥ አባታዊ አገልግሎት ዓላማ ምን ነበር? ዓላማው ልጆቹ «እግዚአብሔር እንደሚገባ ይመላለሱ ዘንድ» ነው (2:12)። አንድ

አባት በልጆቹ ለመከራት እንደሚፈልግ ሁሉ፥ ጌታም በልጆቹ ሕይወት ክብር ሊያገኝ ይችላል። «ከልጆችሽ በእውነት የሚሄዱ አንዳንዶችን ስለአገኘኋቸው እጅግ ደስ ብሎኛል» (2ኛ ዮሐ. 4)። ጳውሎስ በዚህ ሁኔታ በግል ያገለገላቸው እንዴት እንደሚመላለሱ ለማስተማር ከመፈለጉ የተነሣ ነው።

እያንዳንዱ ልጅ እንዴት እንደሚራመድ መማር አለበት። መልካም አርአያ ሊሆኑትና ሊከተላቸው የሚገቡ ምሳሌዎች ያስፈልጉታል። ጳውሎስ «ለእግዚአብሔር እንደሚገባ» ይመላለሱ ዘንድ መከሮአቸዋል (ቈላ. 1፡10 እና ፊልጵ. 1፡27 ተመልከት)። በክርስቶስ ኢየሱስ ላለን ጥሪ እንደሚገባ መመላለስ አለብን (ኤፌ. 4፡1)። እግዚአብሔር ስለጠራን፥ በጸጋው ድነናል፤ የመንግሥቱና የክብሩም አካላት ነን። ይህ ዋስትና ሕይወታችንን ሊገዛውና ጌታን ለማስደሰት እንድንሻ ሊያበረታታን ይገባል።

በቁጥር 12 ላይ የሚገኘው አንቀጽ አገባብ በአሁን ጊዜ የተነገረ ነው። «ባለማቋረጥ ለሚጠራችሁ» የሚል አሳብ ይሰጣል። እግዚአብሔር ለደኅንነት የጠራን ሲሆን (2ኛ ተሰ. 2፡13-14)፥ ቅድስናና ታዛዥነት የሰፈነበት ሕይወት እንድንመራ አሁንም ባለማቋረጥ እየጠራን ነው። «ዳሩ ግን፡- እኔ ቅዱስ ነኝና ቅዱሳን ሁኑ ተብሎ ስለ ተጻፈ የጠራችሁ ቅዱስ እንደሆነ እናንተ ደግሞ በኑሮአችሁ ሁሉ ቅዱሳን ሁኑ» (1ኛ ጴጥ. 1፡15-16)።

ይህ ምንባብ የአዲስ ኪዳንን የተሟላ ትምህርት አስተላላፊነት የሚያመለክት ውብ ምሳሌ ነው። ጳውሎስ ሕፃናትን እንዴት ማሳደግ እንዳለብን አሳይቶናል። በመሆኑም፥ ታማኝ ባለአደራዎች፥ አፍቃሪ እናቶችና አሳቢ አባቶች መሆን አለብን። ለእግዚአብሔር ታማኞች ካልሆንን በስተቀር፥ ልጆቻችንን አንጉል የምናሞላቅቅ ወላጆች ልንሆን እንችላለን። ለልጆች ፍቅርም ቅጣትም አስፈላጊ ነው። እንዲያውም፥ መቅጣት ማፍቀራችንን አጉልቶ ያሳያል።

የተሰሉንቄ ቤተ ክርስቲያን ከከፋ ስደት ባሻገር፥ የተሳካ አገልግሎት ልትሰጥና በብዙ ኪሎ ሜትር ርቀው ለሚገኙ ወገኖች ወንጌልን ለማዳረስ መቻሏ የሚያስደንቅ አይሆንም። ለምን ቢባል፥ በትክክል በመወለዳቸው (ምዕራፍ 1) እና በትክክለኛም እንክብካቤ በማደጋቸው (ምዕራፍ 2) ነው። ይህን እኛም ልንከተለው የሚገባን መልካም ምሳሌ ነው።

1ኛ ተሰሎንቄ 2፡13-20

«ስለዚህም የመልእክትን ቃል እርሱም የእግዚአብሔር ቃል ከእኛ በተቀበላችሁ ጊዜ፥ በእውነት እንዳለ በእናንተ በምታምኑ ደግሞ እንደሚሠራ እንደ እግዚአብሔር ቃል እንጂ እንደ ሰው ቃል አድርጋችሁ ስላልተቀበላችሁት፥ እኛ ደግሞ እግዚአብሔርን ሳናቋርጥ እናመሰግናለን። እናንተ፥ ወንድሞች ሆይ፥ በይሁዳ የሚኖሩትን በክርስቶስ ኢየሱስ ያሉትን የእግዚአብሔርን ማህበሮች የምትመስሉ ሆናችኋልና፤ እነርሱ ከአይሁድ መከራ እንደ ተቀበሉ፥ እናንተ ደግሞ ያንን መከራ ከአገራችሁ ሰዎች ተቀብላችኋልና። እነዚያም ጌታን ኢየሱስን ደግሞ ገደሉ ነቢያትንም እኛንም አሳደዱ፥ እግዚአብሔርንም ደስ አያሰኙም፥ ሰዎችንም ሁሉ ይቃወማሉ፥ ሁልጊዜ ኃጢአታቸውን ይፈጽሙ ዘንድ አሕዛብ እንዲድኑ እንዳንነግራቸው ይከለክሉናልና። ነገር ግን ቁጣው ወደ እነርሱ ፈጽሞ ደርሶአል።

«እኛ ግን፥ ወንድሞች ሆይ፥ በልብ ያይደለ ፊት ለፊት ለጥቂት ጊዜ አጥተናችሁ፥ በብዙ ናፍቆት ፊታችሁን ለማየት እጅግ ሞከርን፤ ወደ እናንተ ልንመጣ ወደን ነበርና፥ እኔ ጳውሎስም አንድና ሁለት ጊዜ፥ ሰይጣን ግን አዘገየን። ተስፋችን ወይስ ደስታችን ወይስ የትምክህታችን አክሊል ማን ነው? በጌታችን በኢየሱስ ፊት በመምጣቱ እናንተ አይደላችሁምን? እናንተ ክብራችን ደስታችንም ናችሁና።»

አዲስ አማኞች በማደግ ላይ እያሉ የሚያጋጥማቸው ጫና

አማኞች በስደትና በመከራ አሳርና ፍዳ በሚያዩበት በተሰሉንቄ ውስጥ፤ ክርስቲያን ሆኖ መኖር ቀላል ነገር አልነበረም። በመሆኑም የነበሩበትን ሁኔታ ከጳውሎስ የቃላት አጠቃቀም ልንረዳ እንችላለን፤ ከእነዚህ መካከል «ፍዳ» (1:6፤ 3:3) ማለትም «ከሁኔታዎች የሚመጣ ጫና»፤ የጌታችንን ሥቃይ ለመግለጽ ያገለገለው ሥቃይ (መከራ) (2:14)፤ «ስደት» (2:15) ማለትም «ከሚኖሩበት ስፍራ መፈናቀል ወይም መገለል»፤ «ተቃውሞ» (2:15) በኃይል እየነፈሰ አላስኬድ የሚል ነፋስ ለመግለጽ የሚያገለግል ቃል፤ እንዲሁም «መሰናክል» (2:18) ከመቦርቦሩ የተነሣ ለጉዞ የማይመቸውን መንገድ ለመግለጽ የሚያገለግለው ቃል አንዳንዶቹ ናቸው።

ይሁንና በመከራ መሀል ሳሉ፤ የተሰሉንቄ ክርስቲያኖች ከፍተኛ ደስታ ነበራቸው። የጳውሎስን የቃሉን አገልግሎት «በብዙ መከራ ከመንፈስ ቅዱስ ደስታ ጋር» ተቀበሉት (1:6)። ጳውሎስ በመከራ ማዕበል ውስጥ ለሚፍገመገሙ ወንድሞቹ ይጨነቅላቸው ነበር፤ ይሁንና ደስታም ይሰማው ነበር (2:19-20)። ይኸውም የጌታችን የተስፋ ቃል ተፈጻሚነት በማግኘቱ ነው፤ «በዓለም ሳላችሁ መከራ አለባችሁ፤ ነገር ግን አይዞአችሁ፤ እኔ ዓለምን አሸንፌዋለሁ» (ዮሐ. 16:33)።

አብያተ-ክርስቲያናት ከደኅንነት ርቀው የጠፉትን ለመመለስና ጌታን ለማስከበር በሚፈልጉበት ጊዜ «አዳዲስ አማኞች በማደግ ላይ እያሉ የሚያጋጥማቸው ጫና» ይደርስባቸዋል። ምናልባት (ምንም እንኳ ዛሬም በአንዳንድ የዓለም ክፍሎች የስደቱ መጠን እንደያዘው የቀጠለ ሊሆን ቢችልም፤) የጥንቱ ዘመን ክርስቲያኖች በተንገላቱባቸው ፖለቲካዊና ሃይማኖታዊ መከራዎች ውስጥ ላናልፍ እንችላለን። ይሁንና፤ «በክርስቶስ ኢየሱስ እግዚአብሔርን እየመሰልን የምንኖር» ከሆነ፤ ስለሰሙ መከራ መቀበላችን አይቀሬ ነው (2ኛ ጢሞ. 3:12)። ጳውሎስ በዚህ አንቀጽ ውስጥ በመከራና በስደት ጊዜ የምንጠቀምባቸውን መለኮታዊ ምንጮች እንደሚከተለው አብራርቷል።

በውስጣችን ያለው የእግዚአብሔር ቃል (2:13)

ቤተ ክርስቲያን የተመሠረተችው የኢየሱስ ክርስቶስ የወንጌሉ መልእክት በሆነው በእግዚአብሔር ቃል ላይ ነበር (1:6)። ደኅንነትን ያስገኘልን ያው ቃል ደግሞ ለክርስቶስ እንድንኖርና ለስሙም መከራን እንድንታገሥ ያስችለናል። የተሰሉንቄ ክርስቲያኖች በእግዚአብሔር ቃል ላይ ትክክለኛ መንፈሳዊ አመለካከት ስለነበራቸው፥ ጳውሎስ ያመሰግናቸዋል። ይህም በመከራው ስደት በትዕግሥት እንዲቆሙ ረድቶአቸዋል።

1. ቃሉን በአድናቆት ተቀበሉ፡- ቃሉን እንደ እግዚአብሔር ቃል እንጂ፥ እንደ ሰው ቃል አልተቀበሉትም ነበር። መጽሐፍ ቅዱስ በምንጩ፥ በባሕርዩ፥ በይዘቱና በዋጋው የተለየ ስለሆነ፥ ከቶውንም እንደ ማንኛውም ተራ መጽሐፍ ልንመለከተው አይገባም። መጽሐፍ ቅዱስ በእግዚአብሔር መንፈስ ምሪት (2ኛ ጢሞ. 3:16)፥ መንፈሱ በተጠቀመባቸው ሰዎች የተጻፈ (2ኛ ጴጥ. 1:20-21) የእግዚአብሔር ቃል ነው። የእግዚአብሔር ቃል ቅዱስ፥ ንጹሕና ፍጹም ነው [መዝ. (19):7-9]። መጽሐፍ ቅዱስ የተጻፈው በከፍተኛ ድካም ነበር፤ ይህም ድካምና መሥዋዕትነት በጸሐፊዎቹ ብቻ የተወሰነ ሳይሆን፥ የእግዚአብሔር ቃል በእርሱ በኩል ይደርስን ዘንድ ሰው በሆነው በኢየሱስ ክርስቶስም ላይ የደረሰ ነው።

አንድ ክርስቲያን መጽሐፍ ቅዱስን የሚያይበት ሁኔታ ለኢየሱስ ክርስቶስ ያለውን አመለካከት ያሳየናል። ኢየሱስ ክርስቶስ ሕያው ቃል ሲሆን (ዮሐ. 1:1፥ 14)፥ መጽሐፍ ቅዱስ ደግሞ የተጻፈ ቃል ነው። ይዘታቸው ግን አንድ ዓይነት ነው። ሁለቱም እንጀራ (ዮሐ. 6:48፤ ማቴ. 4:4)፥ ብርሃን [ዮሐ. 8:12፤ መዝ. (119):105]፥ እንዲሁም እውነት ናቸው (ዮሐ. 14:6፤ 17:17)። መንፈስ ቅዱስ በቅድስት ሴት አማካኝነት ኢየሱስ ክርስቶስ እንዲወለድ አድርጓል (ሉቃስ 1:35)፤ እንዲሁም ይኸው መንፈስ በእግዚአብሔር ቅዱሳን ሰዎች አማካኝነት መጽሐፍ ቅዱስ እንዲጻፍ አድርጓል (2ኛ ጴጥ. 1:20-21)፤ ኢየሱስ ክርስቶስ ለዘላለም የእግዚአብሔር ዘላለማዊ ልጅ ሲሆን (ሮሜ 1:25)፥ የእግዚአብሔርም ቃል ለዘላለም ይኖራል (መዝ. [119]:89፤ 1ኛ ጴጥ. 1:23፥ 25)።

ምንም እንኳን ግላዊ የሆነ ስሜቱ ሊሆን ቢችልም፥ ዳሩ ግን መጽሐፍ ቅዱስን ከወለል ላይ ተጥሎ ወይም ከሌሎች መጻሕፍት ከምር ሥር ተቀምጦ

ለማየት አልወድም። ከመጽሐፍ ቅዱስ ጋር በርካታ መጻሕፍት ቢኖሩ፤ መጽሐፍ ቅዱስን ከላይ ለማስቀመጥ እጥራለሁ። መጽሐፍ ቅዱስን በእግዚአብሔር መንፈስ ምሪት እንደ ተጻፈ የእግዚአብሔር ቃል አድርገን ከወሰድን፤ ይህንኑ ግንዛቤአችንንና አድናቆታችንን መጽሐፍ ቅዱሳችንን በምንይዝበት ሁኔታ ጭምር እናሳያለን።

አንተስ ከምግብ ይልቅ መጽሐፍ ቅዱስ ቢኖርህ ትመርጣለህ? ኢዮብ፤ «ከከንፈሩ ትእዛዝ አልተመለስሁም የአፉን ቃል በልቤ ሰውሬአለሁ» (ኢዮብ 23:12) ይላል። የእግዚአብሔር ቃል እንጀራ (ማቴ. 4:4)፤ ወተትና ሥጋ (ዕብ. 5:11-14)፤ እንዲሁም ማር ነው [መዝ. (119):103]። ማርያም ቃሉን ማዳመጡን ስትመርጥ፤ እህቷ ማርታ ግን ምግብ ለማዘጋጀት ሽር-ጉድ አለች (ሉቃ. 10:38-42)። በመሆኑም ማርያም በረከቱን ስትቀበል፤ ማርታ ድሉን አጣች።

ከገንዘብ ይልቅ የእግዚአብሔር ቃል ቢኖርህ ትመርጣለህ? መዝሙር [119]ን የጻፈው አማኝ የእግዚአብሔር ቃል ከ«ብልጽግና ሁሉ» (ቁ. 14)፤ «ከአእላፋት ወርቅና ብር» (ቁ. 72)፤ «ከወርቅና ከዕንቁ» (ቁ. 127)፤ እንዲሁም ከ«ብዙ ምርኮ» (ቁ. 162) ሁሉ እንደሚበልጥበት ተናግሯል።

በአንድ ወቅት ከአብያተ-ክርስቲያናታችን በአንደኛው ውስጥ አባል የነበሩና በተለይም ልረዳቸው እፈልግ የነበሩ ወጣት ባለትዳሮች ትዝ ይሉኛል። እነዚህ ሰዎች አንድ ቆንጆዬ ትንሽ ልጅ ሲኖራቸው፤ የቤተ ክርስቲያን የአምልኮ ፕሮግራም ለመሳተፍም ሆነ የሰንበት ትምህርት ለመከታተል እምብዛም ፍላጎት አልነበራቸውም። ትንሹ ልጅ የሚያስፈልገውን ክርስቲያናዊ ሥልጠና ለማግኘት አልቻለም። ቤታቸውን በጉበኝሁ ጊዜ ምክንያቱ ምን እንደነበር ተረዳሁ። አባት ብዙ ገንዘብ ለማግኘት ስለፈለገ፤ እጥፍ ክፍያ ለማግኘት በዕለተ-ሰንበት ይሠራ ነበር። በጌታ ቀን መሥራት ባይኖርበትም፤ ከእግዚአብሔር ቃል በላይ ገንዘብን ይወድ ነበር። በመሆኑም፤ ብዙ ገንዘብ ለማግኘት ቢችልም፤ ከቶውንም ገንዘቡን ለማከማቸት አልተሳካለትም ነበር። ይባስ ብሎ ትንሹ ልጅ በመታመሙ ምክንያት ተጨማሪውን ገንዘብ ለሕክምና ለማውጣት ተገደዱ።

ከእንቅልፍ ይልቅ የእግዚአብሔር ቃል ቢኖርህ ትመርጣለህ? «ቃልህን አስብ ዘንድ ዓይኖቼ ለመማለድ ቀደሙ» ([119]:148)። አይሁዶች ሦስት የሌሊት የመማለጃ ሰዓታት ነበሯቸው፤ ከፀሐይ መጥለቂያ እስከ ምሽቱ 4 ሰዓት፤ ከ4 ሰዓት እስከ 8፤ ከ8 እስከ ንጋት። መዝሙረኛው ከቃሉ ጋር

ለመቆየት በየምሽቱ ሦስት ጊዜ ይነቃና የእንቅልፍ ሰዓቱን ይሠዋ ነበር። ይሁንና እሑድ እንኳ በማለዳ ነቅተው ቃሉን የማያጠኑ አንዳንድ ክርስቲያኖች አሉ።

በመከራችን ድል ለመንሳት ከፈለግን፣ ቃሉን በእድናቆት ማጥናት አለብን። በዚያው መጠን በመጽሐፍ ቅዱስ ላይ ሊኖረን የሚገባ ሁለተኛ አመለካከት ደግሞ የሚከተለው ነው፡-

2. ቃሉን ከሕይወታቸው ጋር አዛመዱ፡- ጳውሎስ «ተቀበላችሁ» የሚለውን ቃል ለሁለት የተለያዩ ገለጻዎች ይጠቀምበታል። የመጀመሪያው፡ «ከሌላው ሰው መቀበል» ለማለት ሲሆን ሁለተኛው ደግሞ፡ ለእንግዶች «አቀባበል ማድረግ» ለማለት ነው። አንዱ «በጀሮ መስማት» ሲሆን፣ ሌላው «ከልብ መስማት» ማለት ነው። በተሰሉንቁ የነበሩ አማኞች ቃሉን መስማት ብቻ ሳይሆን፣ ወደ ውስጣቸው በማስገባት ከሕይወታቸው ጋር አዛምደውት ነበር።

ጌታ ኢየሱስ ሰዎችን በተደጋጋሚ ትክክል ስላልሆነው የመስማት ሁኔታ ያስጠነቅቅ ነበር። ዛሬም ቢሆን እነኞ ማስጠንቀቂያዎቹ ለእኛ ያስፈልጉናል፡- «የሚሰማ ጀሮ ያለው ይስማ» (ማቴ. 13:9)። በሌላ አባባል፡ «የምትሰማውን አስተውለህ ስማ» ማለት ነው። የእግዚአብሔርን ቃል ለመስማት ባለህ ዕድል ሁሉ ተጠቀምበት።

ከዚህ በተጨማሪም በማርቆስ 4:24ም ላይ ሌላ ማስጠንቀቂያ ሰጥቶናል፡- «ምን እንድትሰሙ ተጠበቁ።» በሰንበት ትምህርት ቤትና በቤተ ክርስቲያን ውስጥ አማኞች የእግዚአብሔርን ቃል ሰምተው ሲያበቁ፣ ወዲያውኑ ወደ ቤታቸው ውስጥ ገብተው ከቃሉ ያገኙዋቸውን ገንቢ እውነቶች የሚያስወግዱባቸውን ፕሮግራሞች ከፊድሮናቸው የሚከታተሉበት አጋጣሚ ምንኛ የበዛ ነው! እኔና ባለቤቴ በታላቋ ብሪታንያ ውስጥ የሚገኙትን የቤተ ክርስቲያን ጉባኤዎች በጉበኘንበት ወቅት፣ ከቡራኬው በኋላ ምእመናኑ ጸጥ ብለው ተቀምጠው የሚታይባቸውን የመረጋጋት መንፈስ በማጤን በእጅጉ ተደንቀናል። ቃሉን በማሰላሰል መንፈስ ቅዱስ ከሕይወታቸው ጋር እንዲዋሃድ ጊዜ ይወስዳሉ። ይህም በጥድፍ የቤተ ክርስቲያንን በር ለቆ ከመውጣትና ከጓደኛ ጋር ከመቀላለድ ይልቅ የተሻለና የሰመረ ውጤት ያስገኛል።

የጌታችን ሦስተኛ ማስጠንቀቂያ የሚገኘው በሉቃስ 8:18 ላይ ነው፡- «እንዴት እንድትሰሙ ተጠበቁ።» ብዙ ሰዎች ግድየለሽ አድማጮች

ስለሆኑ፤ የእግዚአብሔር ቃል የሚያስተምረውን እውነት አስተውለው ከሕይወታቸው ጋር አያዛምዱም። እነዚህ ሰዎች «የሚያሳክክ ጀሮ» ስላላቸው፤ ሃይማኖታዊ መዝናኛን ይሻሉ (2ኛ ጢሞ. 4:3)። አንዳንዶቻቸውም «ጀሮአቸው ስለ ፈዘዙ» (ዕብ. 5:11) ቃሉን መስማትና በሕይወታቸው ለመተግበር አይፈለጉም። በአንድ ወቅት አብያተ ክርስቲያናት «የእግዚአብሔርን ቃል ለመስማት» የሚራቡና የሚጠሙበት ጊዜ ይመጣል (አሞ. 8:11)። እጅግ በርካታ አብያተ ክርስቲያናት የእግዚአብሔርን ቃል ስብከት በመዝናኛ ፕሮግራም ስለለወጡት፤ ብዙ ሰዎች የእግዚአብሔርን ቃል ለመቀበል የተዘጋጁ አይደሉም።

ቃሉን እንዴት ከሕይወታችን ጋር ልናዛምደው እንችላለን? ቃሉን በመረዳትና ወደ ልባችን በማስገባት፤ የውስጣዊ እኛነታችንም አካል እንዲሆን ተመስጦን በማሰላሰል ነው። ማድቀቅ ለሥጋዊ ሕይወት ሲሆን፤ ማሰላሰል ደግሞ ለመንፈሳዊ ሕይወት የሚሠራ ነው። የምትበላውን ምግብ አድቅቀህ ባትውጥ ትሞታለህ። ቃሉን ለማሰላሰል ጊዜ ይወስዳል፤ ዳሩ ግን ቃሉን ከሕይወት ጋር ለማዛመድና ለማደግ ብቸኛው መንገድ ይኸው ነው።

3. ቃሉን ከሥራ ላይ አዋሉት፡- ቃሉን በእምነት ስለታዘዙ፤ ቃሉ በሕይወታቸው ውስጥ ይሠራ ጀመር። መጽሐፍ ቅዱስን ማድነቅ፤ ወይም ከራስ ሕይወት ጋር ማዛመድ ብቻ በቂ አይደለም። ቃሉን ከተግባር ላይ በማዋል፤ ሰሚዎችና አድራጊዎች ልንሆን ይገባል (ያዕ. 1:19-25)።

የእግዚአብሔር ቃል የእግዚአብሔርን ፈቃድ የመፈጸምን ኃይል በውስጡ አቅፎ ይዞአል። «ለእግዚአብሔር የሚሳነው ነገር የለምና» (ሉቃ. 1:37)። «የእግዚአብሔር ትእዛዛት የእግዚአብሔር የማስቻል ብቃቶች ናቸው» የሚለው አባባል እውነትነት ያለው ነው። ኢየሱስ ሽባውን ሰውዬ እጁን እንዲዘረጋ አዘዘው፤ ይህንንም ድርጊት ሰውዬው በራሱ ጥረት ጨርሶ ሊያደርገው የማይሞክረው ዓይነተኛ ነገር ነበር። ይሁንና ያ ትእዛዝ የሚታዘዝበትን ኃይል አስከተለ። በመሆኑም ቃሉን በመተማመንና በመታዘዝ፤ ፈውስን አገኘ (ማር. 3:1-5)። የእግዚአብሔርን ቃል አምነን በምንታዘዝበት ወቅት፤ ቃሉ በሕይወታችን ውስጥ ዓላማዎቹን ለማሳካት የሚሠራውን ኃይል ወይንም መለኮታዊ ጉልበት ይልክልናል።

በውስጣችን ያለው የእግዚአብሔር ቃል በፈተናና በመከራ ጊዜያት ታላቅ የኃይል ምንጭ ነው። ቃሉን በልባችን ብናደንቀው፤ ከሕይወታችን ጋር አእምሮአችንን ብናዛምደውና ከተግባር ላይ ፈቃዳችንን ብናውለው፤

ሙሉ ስብእናችን በእግዚአብሔር ቃል ቁጥጥር ሥር ይውልና ከእርሱም
ዘንድ ድልን እናገኛለን።

በዙርያችን የሚገኘው የእግዚአብሔር ሕዝብ (2: 14-16)

በመጋቢነት አገልግሎቴ ውስጥ፥ መከራና ችግር የሚደርስባቸው ሰዎች፥
ብዙውን ጊዜ ወደራስ ወዳድነት ሲያዘንብሉና በመከራ እቶን ውስጥ
የሚገኙትም እነርሱ ብቻ እንደሆኑ አድርገው ራሳቸውን ወደመቁጠሩ
መቃረባቸውን ተመልክቻለሁ። ሁሉም ሰው እንደ በሽታ፥ ስቃይና የጓደኛ
ወይም የዘመድ ሞት በመሳሰሉ ተለምዶአዊና ሰብአዊ መከራዎች ውስጥ
ያልፋል። ሆኖም እኔ አሁን፥ እንድንወያይበት የምፈልገው ክርስቲያኖች
በመሆናችን የተነሣ ሊያጋጥሙን ስለሚችሉት ችግሮች ብቻ ነው።

ምናልባት ከእምነትህ የተነሣ ቤተሰቦችህ አግልለውህ ይሆናል፤ ወይም
ደግሞ ክርስቲያን በመሆኑም ምክንያት የመሥሪያ ቤት እድገት አልፎ
ይሆናል። ምንም እንኳ እነዚህ ሁኔታዎች የሚጎዱን ቢሆኑም፥ በዚህ ዓይነት
ሕይወት የምናልፈው እኛ ብቻ አይደለንም። ሌሎችም ክርስቲያኖች
በእንደዚህ ዓይነት መከራዎች ውስጥ እያለፉ ሲሆን፥ በሌሎቹ የዓለም
ክፍሎች ደግሞ ከዚህ የባሰም መከራ የሚታገሡ አሉ።

የተሰሉንቁ ቅዱሳን ጌታንና ጳውሎስን ብቻ ሳይሆን (1:6)፥ መከራ
በመቀበላቸው የአይሁድ አማኞችንም መስለው ነበር። በይሁዳ የነበሩ ቅዱሳን
በአይሁዶች መከራ ሲቀበሉ፥ በተሰሉንቁ የሚገኙ ቅዱሳን ከአሕዛብ መከራ
ደርሶባቸው ነበር። ይሁንና ይህ የአሕዛቦች ስደት እንኳ በማያምኑ አይሁዶች
የተቀሰቀሰ መሆኑን ልብ በል (የሐዋ. 17:5፥ 13)። ኢየሱስ ይህ
እንደሚሆን ተንብዮ ነበር (ዮሐ. 15:18-27)።

ምናልባት ጳውሎስ አይሁዶችን ኢየሱስ ክርስቶስን በመግደላቸውና
ክርስቲያኖችን በማሳደዳቸው መውቀሱ፥ አግባብ ያልሆነ «ሃይማኖት
አጥባቂነት»ን ማሳየቱ ይሆንን? አይደለም! ይልቁኑስ የታሪኩን ሐቅ
እየጠቀሰ ነው። ክርስቶስ በተሰቀለበትና ቤተ ክርስቲያን በተመሠረተችበት
ጊዜ፥ በኢየሩሳሌምና በይሁዳ የሚገኙ ጥቂት አይሁዳውያን የፈጸሙትን
ግፍና በደል መነሻ በማድረግ መጽሐፍ ቅዱስ መላ አይሁዳውያንን ጥፋተኛ
በማድረግ አንድም ጊዜ አይኮንንም። ሮማውያንም በክርስቶስ መከራና ሞት
ላይ ተሳታፊዎች ነበሩ፤ እንደ እውነቱማ ኢየሱስን ለመስቀል ሞት ያደረሰው
የእኛው ኃጢአት ነበር (ኢሳ. 53:6)። በመሆኑም የክርስትና እምነት

ለፀረ-አይሁዳዊነት ስፍራ የለውም። ጳውሎስ ራሱ የገዛ ወገኖቹን ይወድና ለመርዳትም ይፈልግ ነበር (የሐዋ. 24: 17፤ ሮሜ 9: 15)።

እግዚአብሔር እስራኤል ለዓለም ሁሉ በረከት እንድትሆን ጠርቶአት ነበር (ዘፍጥ. 12: 1-3፤ 22: 18)። እግዚአብሔር የተስፋ ቃሎችንና ቃል ኪዳኖችን ከሰው ልጅ ጋር የተጋባው በእስራኤል በኩል ነበር፤ የዓለም አዳኝ የሆነው ኢየሱስ ክርስቶስም የመጣው በእስራኤል በኩል ነበር። «መዳን ከአይሁድ» ነው (ዮሐ. 4: 22)። ታላቁ ክርስቲያን ወንጌላዊ ጳውሎስ እንደ ነበረ ሁሉ፥ የመጀመሪያዎቹም ክርስቲያኖች አይሁዶች ነበሩ።

እንግዲህ የእስራኤል መሪዎች ኢየሱስ ክርስቶስን በአደባባይ የተቃወሙትና ተከታዮቹንም ያሳደዱት ለምን ይሆን? እነዚህ ሰዎች የአባቶቻቸውን ኃጢአቶች ከመድገም በስተቀር ያደረጉት ነገር አልነበረም። የቀደሙ አባቶቻቸው ኢየሱስ ክርስቶስ ወደ ምድር ከመምጣቱ ከብዙ ጊዜ በፊት ነቢያትን ያሳድዱ ነበር (ማቴ. 5: 10-12)። ሕጉ ለእግዚአብሔር አዲሱ የጸጋ ኪዳን ጊዜያዊ ዝግጅት ብቻ እንደ ነበር አላስተዋሉም ነበር። የእግዚአብሔርን እውነት በማግለል፥ ሰው-ሠራሽ ወገኖቻቸውን ይጠብቁ ነበር (ማር. 7: 1-8)። ጌታችን በሉቃስ 20: 9-19 ያቀረበው ምሳሌ በኃጢአት የተሞላ አመለካከታቸውን ይገልጻል።

የሚያሳዝነው እስራኤል ኃጢአቷን እየፈጸመችና (2: 16) ለፍርድ ቀን ቁጣን እያከማችች መሆኗ ነው። ይህ አሳብ በዘፍጥረት 15: 16 ላይ የተጠቀሰ ከመሆኑም፥ ኢየሱስ ፈሪሳዊያንን በተቃወመበት በስብከቱ ውስጥ ተጠቅሞበታል (ማቴ. 23: 32)። እግዚአብሔር ኃጢአተኞች ቢያምፁበትም የኃጢአትና የፍርድ ጽዋቸው እስኪሞላ ድረስ በትዕግሥት ይመለከታል። ጊዜው ሲደርስ ግን፥ የእግዚአብሔር ትዕግሥት ያልቅና ፍርዱ ይገለጻል።

በአንድ በኩል፥ እስራኤላውያን ስለተበተኑና በፍልስጤምም ምድር የሚገኘው የተቀረው ወገኖቸው በሮም አገዛዝ ሥር ስለማቀቀ (ዘዳግ. 28 ከቁጥር 15 ጀምሮ ተመልከት)፥ ፍርዱ ቀደም ብሎ ደርሶባቸዋል። ይሁንና ወደ ፊት ከዚህ የባለ ፍርድ ይጠበቃቸው ነበር። ይህ የሆነው በ70 ዓ.ም. የሮም ሠራዊት ኢየሩሳሌምን በመክበብ፥ ከተማዬቱንና ቤተ መቅደሱን በመደምሰስ፥ እግዚአብሔር ለሕዝቡ የነበረው ትዕግሥት መሟጠጡን በሐዋርያት የአገልግሎት ዘመን ውስጥ አሳይቷል (ማቴ. 22: 1-11)። በክፉዎች ኃጢአት የተነሣ የጻድቃን መሠቃየት ምንኛ አሳዛኝ እውነታ ነው!

ጳውሎስ በመከራ መሀል የነበሩትን ክርስቲያኖች ያጋጠሟቸው ነገሮች አዲስ ወይም የተለዩ እንዳልሆኑ በመግለጽ ያበረታታቸዋል። ከእነርሱ በፊት ብዙዎች ተመሳሳይ መከራ ተቀብለዋል፤ በዚያን ጊዜም እንኳ ቢሆን እንደእነርሱ የሚሠቃዩ ነበሩ። በይሁዳ የነበሩ አብያተ ክርስቲያናት በመከራው ምክንያት አልጠፉም ነበር፤ ምንም ይሁን ምን፡ በጥራትና በቁጥርም በርክተው ሊጸኑ በቅተዋል። አሳዳጆቹ ግን የቁጣ ጽዋቸውን በላያቸው ላይ እየሞሉና እያፈሰሱባቸው ነበር። ቅዱሳን በፍጹም መዳን ድነዋል (ዕብ. 7:25)፤ ኃጢአተኞች ግን ፍጹም የከፋ ቁጣ ይጠብቃቸዋል (2:16)።

ከአጥቢያ ቤተ ክርስቲያን ታላላቅ እሴቶች አንዱ ይህ ነው፤ በችግር ጊዜ ተደጋግፈን በመቆም እርስ በርሳችን እንበረታታለን። ኤልያስ ተስፋ የቆረጠውና ለመሞት የፈለገው ከሌሎች ታማኝ እስራኤላውያን በተነጠለ ጊዜ ነበር። ጳውሎስ ጢሞቴዎስን ወደ ተሰሎንቄ ከሰደደባቸው ምክንያቶች አንዱ አማኞችን እንዲያጽናና ነበር (1ኛ ተሰ. 3:1-4)። ብቻውን የቆመ ቅዱስ ሰው ለሰይጣን ጥቃት ይበልጥ የተጋለጠ ነው። በሕይወት ሰልፍ ላይ አንዳችን የሌላችንን ድጋፍ እንሻለን።

የእግዚአብሔር ክብር በፊታችን (2:17-20)

ጳውሎስ ለተሰሎንቄ ክርስቲያኖች የነበረውን ፍቅሩን ለመግለጽ አላፈረም ነበር። መንፈሳዊ እናታቸውም አባታቸውም ስለነበር (2:7፡11) «ልጅነታቸውን ያጣው» መስሎ ተሰማው (2:17) ጳውሎስ በእምነታቸው ሥር ይሰዱና ይጠናክሩ ዘንድ ለመርዳት በዚያ ለመቆየት ፈልጎ ነበር፤ ጠላት ግን ከእዚያ አስወጣው። ይሁንና ልቡ ሁልጊዜም ከእነርሱ ጋር ስለነበር (ፊልጵ. 1:7 ተመልከት) ከእነርሱ የተለየው በአካል ብቻ ነበር።

ምንም እንኳ ሰይጣን «መንገዱን ቢያፈራርስና መሰናክሎችን ቢያስቀምጥ» (በ2:18 «አዘዘየ» የሚለው ቃል ቀጥተኛ ትርጉም)፡ ጳውሎስ ወደ እነርሱ ለመመለስ የተቻለውን ጥረት ሁሉ ያደርግ ነበር። ጳውሎስ ከእነርሱ ጋር ለመቆየት የነበረው ጥልቅ መሻት፡ ኢየሱስ ከመሞቱ በፊት ከደቀ መዛሙርቱ ጋር ለመቆየት ከነበረው ብርቱ ፍላጎት ጋር ተመሳሳይ ነበር (ሉቃ. 22:15)።

ይህም ቢሆን ጳውሎስ ወደ ኋላ ተመልሶ ለመጸጸት አልፈለገም ነበር። ይልቁንም የፊት ፊቱን እያየ ይደሰት ነበር። ለክርስቲያን ከሁሉም የሚልቀው

ነገር ወደ ፊት የሚመጣው ነው። ጳውሎስ በእምነት ወደ ፊት አሻግሮ ተመለከተና ወዳጆቹ የነበሩትን ሁሉ ኢየሱስ ክርስቶስ ባለበት በክብር ስፍራ ተቀምጠው አየ።

መከራና ፊተና በሚጋረጥብን ወቅት፤ ነገሮችን ሰፋ አድርጎ መመልከቱ ጠቃሚ ነው። ጳውሎስ ባለውም በሚመጣውም የጊዜ ክልል ይኖር ነበር። እንቅስቃሴዎቹን ሁሉ እግዚአብሔር ወደ ፊት በሚያደርገው በነገት በመተማመን አስገዝቷቸው ነበር። ኢየሱስ ክርስቶስ እንደሚመለስና ለታማኝነት አገልግሎቱ እንደሚሸልመው ያውቅ ነበር፤ በዚያም ጊዜ፤ የተሰሎንቄ አማኞች ለእግዚአብሔር ክብርን፤ ለጳውሎስ ልብ ደግሞ ደስታን እንደሚያመጡ ያውቅ ነበር። በእንግሊዝኛ ተናጋሪው ኅብረተሰብ ዘንድ ተወዳጅ የሆነ አንድ መዝሙር እንደሚጠቁመን፤ «ኢየሱስን ስናየው፤ ሁሉም የሰመረ ይሆናል።»

አንድ ቀን በክርስቶስ የፍርድ ወንበር ፊት የመቆማችን እውነታ፤ ከችግሮች ሁሉ ባሻገር በታማኝነት እንድናገለግል ሊያነሣን ይገባል። ታማኝነት አስፈላጊ ነገር መሆኑን መዘንጋት የለብንም (1ኛ ቆሮ. 4:2)። በክርስቶስ የፍርድ ወንበር ፊት በሥራዎቻችን ላይ ፍርድ ይሰጥና ሽልማቶች ይታደላሉ (1ኛ ቆሮ. 4:1-5፤ 2ኛ ቆሮ. 5:9-10፤ ሮሜ 14:10-12)። ጳውሎስ በመልእክቶቹ፤ ብዙውን ጊዜ እነዚህን ሽልማቶች እንደ አክሊሎች አድርጎ ይጠቅሳል። ቃሉ የሚያመለክተው፤ የንጉሥን ዘውድ ሳይሆን፤ በውድድሮች አሸናፊ የሆነውን ሰው «የድል አክሊል» ነው። እስጢፋኖስ የሚለው ስም የድል አክሊል ማለት ነው።

ሆኖም ጳውሎስ ምንም እንኳ ይህን ፍንጭ ቢሰጠንም፤ አክሊል እንደሚቀበል ግን አልተናገረም። ይልቁንም በፍርዱ ወንበር ፊት ቅዱሳኑን በሚገናኛቸው ጊዜ፤ እነርሱ ራሳቸው አክሊሎች እንደሚሆኑለት ተናግሯል። እርግጥ አንዳንዶች አማኞች እንደሚገባቸው አይኖሩም ነበርና ለጳውሎስ ሸክም ሆነውበት ነበር። ይሁንና የወደፊቱን በተመለከተ ጊዜ የክብር ስፍራ ይዘው እንደተቀመጡ በማየቱ ልቡ በደስታ ተሞላ።

ይህ በመንግሥተ ሰማይ አማኞችን የማግኘቱ ደስታ የጠበቀም ማስጠንቀቂያ ያስተላልፋልናል፤ ይኸውም ባዶ እጃችንን ወደ መንግሥተ ሰማይ ብንሄድ ደስታችንን የምናጣ መሆኑን ነው። ሌሎችን ወደ ክርስቶስ ለማምጣት በታማኝነት ያልጣረ ክርስቲያን፤ ኢየሱስ ክርስቶስ በሚመለስበት ጊዜ የዚህ ደስታና ክብር ተካፋይ ሊሆን አይችልም። «ልጁን መጠባበቁ» ለብቻው በቂ አይደለም (1:10)። ወደ መንግሥተ ሰማይ በምንደርስበት

ጊዜ ለክብሩ የምናቀርባቸው ሽልማቶች እንዲኖሩን፤ ለእግዚአብሔር ልንመስክርና ለልጁም ልንሠራ ይገባል። ነፍሳትን ወደ ክርስቶስ ለሚያመጡ ሰዎች የተዘጋጀ ልዩ ደስታና ሽልማት አለ (ዳን. 12:3)።

እንዲሁም ደግሞ ሰውነቱን ለእግዚአብሔር ክብር ሲል ለሚገዛና ለሚቆጣጠር አማኝም አክሊል ተዘጋጅቶለታል (1ኛ ቆሮ. 9:24-27)። ራስን መግዛት የመንፈስ ፍሬ ነው (ገላ. 5:23)። ሰውነታችን የእግዚአብሔር ቤተ መቅደስ ስለሆነ እንዳናረክሰው ልንጠነቀቅ ይገባል። ሰውነታችንን በፍጹም መስጠት ማለት ለእርሱ ስም መሥዋዕት እስከመሆን ፈቃደኛ መሆን ማለት ሲሆን፤ ለዚህም አክሊል አለው (ራእይ 2:10)። የክርስቶስን መገለጽ በናፍቆት የሚጠባበቁ ሰዎች «የጽድቅን አክሊል» ይቀበላሉ (2ኛ ጢሞ. 4:8)። ታማኙ መጋቢም «የክብርን አክሊል» ሊጠበቅ ይችላል (1ኛ ጴጥ. 5:4)።

ሆኖም ወደ ፊት የምንቀበላቸውን አክሊሎች በሌሎች ቅዱሳን ላይ መመዳደቂያ አድርገን ልንጠቀምባቸው አይገባም። በራእይ 4:4 እንደተገለጹት ሽማግሌዎች (የከበረች ቤተ ክርስቲያን ምሳሌ)፤ አክሊላችንን ከእግሩ ሥር አኑረን ጌታችንን እናመልከዋለን (ራእይ 4:10)። ሥራችንም ከፍጻሜ የደረሰው በኃይሉና ለክብሩ ስለሆነ፤ ምስጋና ሁሉ ለእርሱ ሊሆን ይገባዋል።

እግዚአብሔር ለእኛ ሽልማቶችን ለመስጠት ቃል መግባቱ ሌላው ጸጋውን የሚያሳየን መረጃ ነው። እግዚአብሔር ካደረገልን ቸርነት የተነሣ አገልግሎታችንን በነፃ የመጠየቅ መብት አለው። እርሱን ለማገልገል የሚያነሣን ፍቅር ነው። በምላሽም የምንሰጠው ነገር ይኖረን ዘንድ፤ በጸጋው ሽልማቶችን ይሰጠናል።

የተሰሉንቁ አማኞች ይህንን ሲያነቡ፤ እጅግ ሳይበረታቱ አልቀረም። በከፋ ስደትና መከራ ውስጥ እያለፉ ነበርና ምናልባትም አንዳንዶቻቸው እምነታቸውን እስከመተውም ተፈትነዋል።

ጳውሎስ «እምንታችሁን አትተዉ!» በማለት አበረታታቸው። «በኢየሱስ ክርስቶስ ያሉአችሁን መንፈሳዊ ሀብቶች ተጠቀሙባቸው። በውስጣችሁ የእግዚአብሔር ቃል አለ፤ በዙሪያችሁ ደግሞ የእግዚአብሔር ሰዎች፤ በፊታችሁም የእግዚአብሔር ክብር አለ። ተስፋ የምትቆርጡበት ምክንያት የለም።»

1ኛ ተስሎንቄ 3: 1-13

«ሰለዚህ ወደ ፊት እንታገሥ ዘንድ ባልተቻለን ጊዜ፥ በአቴና ብቻችንን ልንቀር በጎ ፈቃዳችን ሆነ። ስለ እምነታችሁም እንዲያጸናችሁና እንዲመክራችሁ ወንድማችንን የእግዚአብሔርንም አገልጋይ ከእኛ ጋርም አብሮ በክርስቶስ ወንጌል የሚሠራውን ጢሞቴዎስን ላክነው፤ በዚህ መከራ ማንም እንዳይናወጥ፥ ለዚህ እንደተመረጥን ራሳችሁ ታውቃላችሁና። በእውነት ከእናንተ ጋር ሳለን፥ መከራ እንቀበል ዘንድ እንዳለን አስቀድመን እንነግራችሁ ነበር፤ እንዲሁም ደግሞ ሆነ፥ ይህንም ታውቃላችሁ። ሰለዚህ እኔ ደግሞ ወደ ፊት እታገሥ ዘንድ ባልተቻለኝ ጊዜ፡- ፈታኝ ምናልባት ፈትኖአቸዋል ድካማችንም ከንቱ ሆኖአል ብዬ እምነታችሁን ለማወቅ ላክሁ።

«አሁን ግን ጢሞቴዎስ ከእናንተ ዘንድ ወደ እኛ መጥቶ ስለ እምነታችሁና ስለ ፍቅራችሁ የምስራች ብሎ በነገረን ጊዜ፥ እኛም እናያችሁ ዘንድ እንደምንናፍቅ ታዩን ዘንድ እየናፈቃችሁ ሁልጊዜ በመልካም እንደምታስቡን በነገረን ጊዜ፥ ሰለዚህ ፥ ወንድሞች ሆይ፥ በእምነታችሁ በኩል በችግራችንና በመከራችን ሁሉ ስለእናንተ ተጽናናን፤ እናንተ በጌታ ጸንታችሁ ብትቆሙ፥ አሁን በሕይወት እንኖራለንና። ፈታችሁን ልናይ በእምነታችሁም የጐደለውን ልንሞላበት ሌሊትና ቀን ከመጠን ይልቅ እየጸለይን፥ በአምላካችን ፊት ከእናንተ የተነሣ ስለምንደሰተው ደስታ ሁሉ፥ ለእግዚአብሔር በእናንተ ምክንያት ምን ያህል ምስጋና እናስረክብ ዘንድ እንችላለን?

«አምላካችንና አባታችን ራሱ ጌታችንም ኢየሱስ ክርስቶስ ወደ እናንተ መንገዳችንን ያቅና፤ ጌታችንም ኢየሱስ ክርስቶስ ከቅዱሳኑ ሁሉ ጋር ሲመጣ፥ በአምላካችንና በአባታችን ፊት በቅድስና ነቀፋ የሌለበት አድርጐ ልባችሁን ያጸና ዘንድ፥ እኛ ደግሞ ለእናንተ እንደምንሆን ጌታ እርስ በርሳችሁ ያላችሁን ለሁሉም የሚሆን ፍቅራችሁን ያብዛ ይጨምርም።»